

شوی اول در بعد قم آن تمام بعد از خطبه محترمه و بعد از آن مشهور است

بر کسی که می بخرد سبحان ادبیه و مثنوی و غزل و شعر و مناجات و دعا و کتب منظوم و روان کتابها را از حدیثها این مثنوی و دو دفتر یکی مثنوی

مثنوی را اول رسایل است و مثنوی دوم سیوم رسایل و چهارم لایق بار احوال و یادداشتن و دستور العمل
ساختن فائده مدت بسیار مثنوی ازین رسایل سمانه عظیم است سلمه الله تعالی مانده و سوامی آن از دست بیفت
کاتب تفسیر پذیرفته اگر کسی از کاتبان و غیره در یاد زدیده کسی رساند روی آن در زمان بهر وجهان سیاه باد
در قبر و غضب منتقم قبله زوال بطش شدید معتبره و افضل کفین و نام مصنف بجاداشتن منضایقه ندارد و تخریر
عبد الکبیر فائده در زمان آثر شدن کتاب بسیار موثر و متروک شدن بسبب عدم تخریر یادداشت آنها
که عادت بود و هوشند و از خاطر رفتند تخریر و تخریر کامل مقفین و مستفید از عادات الهی است تعالی شان که لعل
کثیره او پدید بگشاید و امتیاز آیه او شصت و نماند بجز مینا و مثلها و حدیث صفت لحنه بالکاره حضرت الناب شهوره
و بدانند که هر آنچه که از رسایل فقه و عقاید در کتب بسیار مشهور است اکثر درین کتاب نیآورده شده بسبب اعتبار
آن که تفسیری ازین قبیل است و بعضی ازین رسایل باشد و اتوفی الا باله قاعده تصنیف این کتب حفظ است که کتاب
مطالعه کرده شده و گمان آید چه بدین همیشه بلکه زاید از آن چنانچه کتابی مؤلف از امور طبع زاده که کتابی در آن چیزی
شده بحر موج نام که ساهی متعدد و در طول کردید که کم از و صد جزو نیست شاید که از آن زاید باشد و طبع یعنی چنانچه
بسیار کتب دیگر منظور است و از آن مثنوی هم دو که در مجرای اندو کتب نیز فصحیح که نشر در آن باب بسیار و نظم علم
درین کتاب نیآورده شده از علوم محفوظه که منتجبی بسیار است و کتب است که درین نیآورده شده اما کتاب مقام پس
آن متوسط است لسان عربی از اندر بیت الایمان زبان فارسی و مقاصد و رو علیه است و اتوفی الا باله خوب بنا و
فهم او کس فائده و در مثنوی اول کلام طول و مکر در بعضی مواضع که یافته شود از فخر الدین است اگر چه بعضی ازین
فائده اگر کسی ازین قانیه روی و در لایف کند جو آن از حاشیه صفحه هشتم تا دم که غزل بنامه الامام اندرون
محررت در این فائده اکثر منزه که در آخر حاشیه است از کاتبان و اکثر کتابت حواشی از عبد الکبیر است

تفاوت این دو متنوی نویسی در بعضی کلمات است که در بعضی کلمات تفاوت است در بعضی کلمات است

فائده و کثرت مسایل جدی ندارد مثلا فناء و عالمگیری که در علم فقه به نهایتی در سیستان مشهور است که در
این کتابی در کیه منصوریت بعد از آن کتابها که در حریم شهراندا که کسی مطالعه کند آن مسایل بسیار پیدا
که در فضای عالمگیری که آن بزرگترین کتب بحرین اند و الحارثی شرح تنویر الابصار و شرح آن یکی از بزرگترین کتب
از سید محمد حطاب و فاضل مشهوری از مدنی مشهور شرحی از شیخ محمد زکریا که شرحی است از شرح تنویر الابصار از زبیر الدین
و کتابی از زاده و پسر زاده و سید جمعی مانند آن و در بعضی کتب شرح لغایه و یک شرح این از ملا علی قاری و دیگر کتب که انجام یافته اند
فائده که در بعضی کتب و برای شارح و غیره عادت مصنفین است بلکه استنبوی علی البدلیه و سلم علی حضرت در اصل خود فرمود
آن درخت که بر آن نیفتد برک خرمات و اکنون کاتبی از آن هندوستان زیاد کند میتوان که درخت
و درخت تازه ماری نیز همچنین است و برک این درخت آنست که اگر کسی درخت تپا بهیفت یا شاخ تمام از بیخ
بدون این بر که نیفتد که به ندرت و از درخت صبر و شهود از امثال آنها نیز برگ نمی افتد و این درخت در
ملک عربست شاید که درخت دوم نیز چنان باشد و از عدم علم چنین مورد زین کمال حضرت تپا چینی خان تایلند
بهره مصر بعد از بزرگترین قصه حضرت علی علیه و آله و صحبه و سلم می شناید که مراد حضرت درین جا درخت خرامام
یعنی درختی که طویل قامت باشد و شاخ اندزد و نمانند و را که رنگ سر بلندی نمانند که آن سر را که مجموعی است و بر
آن درخت است به بر بگردان درخت همه میرد مانند درون انشا به بریدن سرش و این چهار درخت مذکور همین منتهی
فائده این فقیرین کتاب چیکو ننهاده است بکم مال خرابین با جادو ننهاده است و زیاد کردن از این طوطی خود را که هر می توانست
در است فائده نقل عبارت های کتب مصنفین بعینها درین کتابها هم مسایل بسیار پیدا کند پسند خاطر بنفاد اگر چه
منافع بسیاری بود و اکثر چنان است که بی دیدن کتابی هر چه باطله بخت تحریری پذیرفت الما و معذور فاعده
کتابکی که نویسی دروغ که در نظم و شعر فارسی و هندی بسته اند اشتغال میدارند که در این اوقات

شیخی
صراط مستقیم و غیب
الہامی کا نام اعلم العلماء علامہ
و افضل فضلاء فہام عارح معارج تحقیق
بابج منابج تدقیق مولوی سید
محمد یعقوب صاحب مخدوم
حسن صانہ اللہ عزوجل
شر و المین

SALAR JUNG PUBLIC LIBRARY
(Oriental Section)

URDU PRINTERS SOCIETY

Accession No. 1157

۲۵۴
۹۴۱

یا آله العرش بر شتری بچا	دی پنجه بزلو یا ذالکبر یا
چون گنه کار و نین چن روسیاه	تجه سوانین کوی میرایا اله
لطف سی کر حال پر میری نظر	بین کنا پونین پوزا پون خط
بخش میری کلف پونکو که نیم	رحم میری حال پر که ای اجم
حرم دنیای میری سی دور کر	دولت عشق سی دل مهور کر
بندگی مین اپنی رکبه شام و سحر	واسطی دنیای مشکه کمر گبهر
قننه دنیای سی دی دایم امان	امن مین رکبه تحبکو خلاق جنان
چا تکره کرمه پوزا پان	از فضل سید خیر البشر
صدق افزا ایمان کاکرون	عشق کے بنه مین سیر مین مرون
روح پر پرواز با امان میری	بخشش کردی جرموشی میری
تجه سواهی کون هی پرو دکار	جو کوی امید کی کشتی لو پار
کارهی استی میری سی دور کر	رکبه عبادت مین تمهی جلاک تر
انتظار سغاری سی بچا	اور پر از روزگار ایسی بچا
یا اعلیٰ دمی محض مقصود جان	رکبه محض دنیا مین با حفظ و امان
دور کردی فکر میری سی تمام	رکبه محض بنفکر دنیا مین تمام

صاحب جلال از خانه نامی دوران
 روزی میرا درون معاشی ان جلال
 رود بنیت که عیب بیت بکار چه
 بسیار از او بدایت اراده

ذات انکی باعث اولاد کی ہے
 پروردی اسین کی مؤمن کین

ذات انکی باعث اولاد کی ہے
 پروردی اسین کی مؤمن کین

غزل بیچ لغت نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے

ہو زبان سے کب ادا شکر خدا دافع ظلمت میں وہ جون آفتاب	جس نبی بھی ہمپہرا حمد مجتبیٰ مؤمنوں کو ہی انہی سے آفتاب
رکھ تیرے دہین سدا بہ اعتقاد میں وہ بیشک باقی علم و عمل	ہیں رسول اللہ ختم الانبیا اور میں وہ معدن علم و جیا
کیا مبارک نہ ہے اہل بیت صلوات علیہ احمد بے بیم انکی ذرا حسب	جس پاسے رہتے سارے نبیا کیونکہ میں ہی وہ کھجور خجدا
رحمۃ للعالمین انکی جناب ہوں محشر سے اُسے کچھ ڈر نہیں	ہی مقرب شافع روز جزا جسکو ایسا سر پہ ہو ظل خدا
موتوں کا جان و دن قربان مقصود ہے سب میرے حال میں	نام پر اس نے ات عالی کے سدا ایسے لو تو نالوں ہی خیر الورا
کھولے وعدہ کو شکل کے میرے علت غائبی عالم آپ ہیں	یا رسول اللہ یا علم الہدا آپ ہیں سارا جملہ انبیا

از شکر نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 دو کو دو دو بسین و در و خزان
 بیدار از خراج خود و خوران

مجھ کو کیجیے دُور از راہ جفا ہو تمھارے عشق کا نور و ضیا حل شکل میری در ہر دوسرا مرح خون ڈاٹم رہو نین آپکا دن قیامت کے مجھے یعنی بچا آتش و رخ سے ہو جاؤں برا تم سو اب یا نبی یا مصطفیٰ اور نہو مجھ سے کھو یا بن جدا ہی میری تنہ سے سدا بہر التجا ہوین فیضات سے تمھارے مدعا یا آلہ العرش نازلی رکھ سدا	دیکھے توفیق براہ نیک کی یا بنی اللہ میرے دل کو مدام یک توجہ سے تمھارے ہون کیون باز رکھیے یہ وہ گفتار میں گناہوں سے ہوا ہوں مگر التجا یہ ہی تمھاری ذات سے کوئی نہیں دنیا و عقبیٰ میں مجھے مجھ کو دنیا میں رکھو عزت کے ساتھ قبر کی تکلیف سب ان ہو مومنات اور مومنین کے حصول آل اور صحاب پر لے کر درود

یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔
یہ شعر حضرت امیر خسرو نے لکھا ہے۔

آل بنی کی تعریف میں

سب سے اعلیٰ افضل الخلیفہ میں مومنات اور مومنین بعد المآب جان و دل کہ میں ہی رام چین	آل انکی صاحب کرم میں دوسری انکی پادینے نجات بے شبہ میں وہ سبھی نورین

جسم دین کے چار عنبر ہیں تو کیا ہیں بظاہر چار باطن ایک ہیں ہیں یقیناً وہ شافع روز شمار	فی الحقیقۃ ایک دل میں چار صبی دیکھتے ہیں ایک ایک نیک ناس اور ہیں ہر ساقی کو شہ چہار

ذکر اہل عشرہ مبشرہ

چار یار اور سعد و طلحہ با بکر اور سوین عبد رحمن ابن عوف اولین اصحاب با صدق و صفا نام نامی انکا صدیق عتیق اور بنی کو اپنی بیٹی وہ دے اور صحابی دوسر حضرت عمر دین انکے عہد میں پایا نظام وہ بھی ہیں سسر بنی کی نیک نام تیسرے ہیں انکی تنویر میں حامی قرآن وہ عثمان میں ختم تھا اس ذات پر حلم و حیا	اور سعید و ابو سعید ہر دو خیر ہو و نازل شہنوش پر انکی خوف پیشوا وادی دین ہدایا تھے مصیبت میں بنی کے رفیق اور کس نایتھے وہ سسر بنی انکی کوشش گنیا سب کفر و شر پالیا ہی کفر سے اہندام مومنین ہیں عنقد ان سے تمام وہ پیمبر کے تو نور ایمن میں بے شہرہ حلم و حیل کے کاد میں تھے عجب وہ صاحب صبر و صفا

رحمت و رضوان حق بر پنجاب او شیخ شیخ با باغ و جاده ششمین ابدین چشتی قطب دین اور شاه نقشند با مفا	حق سے پہلے دوراہہ عاقبت سہرورد شہاب دین پناہ اور فرید الدین شکر گنج یقین فیض باب بارگاہ کبریا
وانکہ طغور است نام مایوم طاشکات کرتارین و مطولین امکان داشت و پاس من تحریر یافتند انما لیس	انکہ در عشق خدا بوده مزید من و انکہ
شاه موجود درین زمان	

شاه اعلی شان بامر شاه پین رافت و فضل کرم حسنه مدلم ای درت بهر شهبان میدیگا ای منزله از جهات و کیف و کم ایکه ذابت بر تر از و هم و خیال جنتک دنیا که ماه و سال رونو فرزند اینکے پویند شاد یا آتھی انکو رکھ دنیا میں شاد سب مقاصد انکے بر آوین تمام	مانک مولج و ملک و جاد پین رہوی حاصل انکو نادر قیام ایکے حسابت در آن شام و چام ای وجودت بر تر از نقص خدا ای ز بانہا جلور و صفی کمال یا آتھی انکو با اقبال رکھ افضل اللہ و لہ بکرین با مراد دین دنیا میں پین و پوہ با مراد از طفیل سید خیر الا نام

انکہ در عشق خدا بوده مزید
من و انکہ
شاه موجود درین زمان
شاه اعلی شان بامر شاه پین
رافت و فضل کرم حسنه مدلم
ای درت بهر شهبان میدیگا
ای منزله از جهات و کیف و کم
ایکه ذابت بر تر از و هم و خیال
جنتک دنیا که ماه و سال
رونو فرزند اینکے پویند شاد
یا آتھی انکو رکھ دنیا میں شاد
سب مقاصد انکے بر آوین تمام

صیغه واحد در حق
شان بسیار گفته
اند و مضایقه ندارند
عربی که میگویند
قال الله وکافی

اصول فیض و احد است
در آن همه بندگان
و لا تفریک لودون
پناه است سید اولیا
صلی الله علیه و آله
و سلم

نوجوان و با مراد و دادگر از عنایات محبت امداد باد هم عیال الله شد دو هم آله	هر شایسته آرا آن وزیر با بخت جانش از اسعاد حق بر شاد باد هم رعایا شادان و هم شاه
راه نماکی صفت مین	
یادین مادی که تا به زین رسا تا اشهاون ذکرین یکی سرود یاد سے حق نہیں یکدم جدا تا ہی اعمال مہیات بہین اور زبان کی کنا کرو نہیں قول قابل اس زمانہ میں نظیر انکا نہیں دین و دنیا میں رحیم وہ ہمارا اور صلہ خدمت کا یہ چھوٹا حال پر یہ ہر ہوشی ہر عیالان پیرو مرشد مولوی یعقوب از طفیل سپید چرخ امانام	جام وہی ساقی دماغے آب عشق رکھو نہ بانگو میری ہر لہزش میو وہ یقین میں خزان سر خدا روز شب اوہ آمرطاعات ہیں ماؤن کیا تعریف میں انکی مثال ذات انکی بجز کشتی یقین یا آہی انکو رکھو دنیا میں د فیض بہر انکی عنایت سے ہوا کیا کروں انکی عنایت کا بیان نام انکا کیا عجب مرغوب ہے سب مقاصد انکے بر آوین نما

واللہ انکی تھی رشید الدین حسن
از حسن افضل اولس آریون
پیری باطن از و جاری بود

ماشق اندلسی بی مکر و فن
پیری ظاہر از و بود روان
پیر کہ انکارش کند عاری بود

عرض حال از محمد فخر الدین

عرض میدی بعد حمد اللہ کے
اس رسالی کے جو طالب ہر مقام
کو غلط یا سو کو پائین کہیں
ہل پیری انسان تمام خلق
میں مطالب دین کی مظلوم ہیں
یہ مطالب ہیں کلام اللہ کے
گر کری کوئی حقار کی نفس
نہیں خلاف شرع کہہ اس میں کہا
و لکو حاضر کہہ کلام نبی کلام
اس میں ہیں احکام شاہتاہ کی
ہی یہ بحر میں انجوش منشا

اور پھر لغت رسول اللہ سی
التجا میری ہی ان سب سی مدام
و امن اصلاح سی دانگین وین
خلقہ سن ما یو یہ یسوق
تاکرین جب ملانان معلوم ہیں
اور احادیث رسول اللہ سی
عاقبت میں دوزخ اسکا ہو مخر
نہیں بری بائون کتین جائز کہا
اور لوازم سب بجا لا و عتام
بہ خرائین میں رسول اللہ کے
فاعلاتن فاعلاتن فاعلات

بیت: رشید الدین حسن
و قلوب اب اعقل

وہاں تک کہ اس وقت تک صحرا

مستغفب کر کر گناہ ان کسبار
 اور بہت سے نامدعا کیے ہوا
 مگر سے مسلم کو کافر کوئی گناہ
 کار بد سے باز رہنا ہی صواب
 وہ کہا یہ میں گناہ ان سے عید
 حد ہو جسکو شرع میں مابین اور
 یا کہ قرآن اور حدیثوں سے علم
 اسکو کہتے ہیں عید سے پوشید
 نہی سے معلوم ہو دے پر گناہ
 جسکو یا پھر رسالہ انتظام
 کر عمل میں کرینا سپر تمام
 جب ہوا مشغول دل از پر سوال
 اور نہ گناہی بدایت کا سراغ

لکھ دیا ہوں انہیں سب سے ما
 ضمن میں آگے ہوئے میں بر لا
 غیر لفظ اللہ سے مانگو پناہ
 فعل طاعت سے بھی افضل احتساب
 جسکو حد ہو شرع میں یا ہو عید
 یا ہو ہجرت مگر بن کا مانا ہے
 جس گناہ سے ہو دے دفعین
 قول شائع نے ڈرایا ہو بکار
 جو کہی نبوض حق سب ہی تباہ
 رکھ دیا تخریب لایق اسکا نام
 حق سے راضی نہ ہوں سے السلام
 تب کہا انف نے مجھ سے مثال
 لکھ تو اب تاریخ ہماری جس شرع

شرع و بیان گناہوں کا پہلا شرک اللہ سے کرنا سب کیا ہے بڑا
 گناہ ہے اللہ کو مخلقا نہ مہیا کیا اگر الگ کیا کہ شرک است و باقی نواید شرک ان

اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا
 اس وقت تک کہ اس وقت تک صحرا

وہاں تک کہ اس وقت تک صحرا

اور شعار کفر سے پرہیز کر جو علامت کفر کے ہوں اس کو

کرونی جائز کو بھی ناروا | منبہ یہ | یا کہ عکس آکا تو بیجا کفر ہوا

چوک سے فہم زبان کے کفر ہوا | کلمہ کفری تو نا کہنا بھلا
اور خوب کے وقت کفر ہی زبان | اور گناہ اسکا بھلا ہی مخلصان

قرآن کی حقارت اور انکار کفرنا رسالت کا اور بد کہنا اور جھوٹ
تہمت رسول اللہ پر کرنا کفر ہی اور گناہ کبیرہ ہی یا قنفذیہ و غیر ان

جھوٹ کی تہمت رسول اللہ پر | دس سے اپنے فخر کر برگزیدہ
یہ غلطی دین دنیامین بتر | ہووے جسے حال انسان بتر

کہہ کہ کوئی خواہیں جھکو کہے | جھوٹ ہو تو ایسا اسکا حکم ہی
دو صحیح نہیں جو کوئی ہووے با | ابن ابی اسحاق علی بن ابی حمزہ رشتہ
پانچ مرتبہ صحیح رسالت | رتبہ اسکا ہی بڑا نور و لغت آتہ

و ان ہم شکوڑا سے باصفا | آٹھ سترک کے سنا یہ یہ بیضا
بعضی قرآن نکر تو عقل سے | جامع مضبوط در باب ہی

اور نادیل بنیان | جو کہ ہر واقعہ اور نفل سے
کفر دان تصدیق کا ہر ای سپر | ہی روا اس میں نہیں برگزیدہ

مخبر غیب است کا ہر نی خبر

دیشا میں کتاب صحیح
مفہوم الایمان
صراط مستقیم
۱۵

مولا محمد صاحب صحیح کتاب صحیح

اور انکار رسالت کفر ہی	اور قرآن کی مختار کفر ہی
اور بد کہنا رسول اللہ کا	کفر ہی اور ہی گناہوں میں بڑا
اور حرام اللہ کو مت کہہ لال	مکن بھی اسکا ہی کفرائے نکحل
تقریبی سب التبی سے تم کہو	ایک کر کوئی مسمی اوپر نہو

اور صحابیوں کو بر اکینا گناہ کبیرہ ہی باقی فواید در ضمن آن

اور صحابے کو رسول اللہ کے	کوئی تالین اگر دشنام دے
وہ بڑا ہوسے گنہ گار خدا	دن جزا کے پاس کدو سے نزل
حق تعالیٰ کا منہ کالاکر سے	اور پیشہ اسکو دروغین نہ کہے
اور شفیق اسکے ہوں روز جزا	شافع امت محمد مصطفیٰ
انکی ہی تعظیم واجب دے کہ	اور کھو بد اعتقاد انپر نہ دھر
ہو سکے اس تفسیر سے و ا	رکے جاوے زنج اندر بے مقال
ہی ملو ہر ولی سے حکم رب	قول سے شہر در شرف و غرب
باغی مظلومی معاذیہ کو بول	اور سوا اسکے کو کچھ نہ کہو ل
اجتہادی نہ معاویہ خطا	ہو گئے باغی تھے باشیہ قید
کفر لعنت ملے تھیں قابل پر اگر	نالیابو اسکو ہر جا اسکے سپر

فائدہ
 صاحب اولیٰ نظر العیاب اگر اشعین در عثمان رضی اللہ عنہم سب کرند
 و عداوت بغیر خود و اطاعت و وفات حکم روز جزا آن خود باطلات
 از عتقت نشان مکن بغیر خود و بغیر خود و بغیر خود و عثمان

و ان ابن صیر شد کسی کہ
 من عاصی در یافتہ
 آذین باو ب
 ۱۲

راؤ صفت مکن کسکو خود و اولاد و غلطیوں سے
 نشان مکن بغیر خود و بغیر خود و بغیر خود و عثمان

باکمالی گناہ جمع رکھے
 یہاں گتھے نین میں ظالم نیک
 قہر میں اللہ کے جب آئینکے
 ہی بدو کو آخرت میں بد سزا
 زندگی توڑی ہی چھوڑ کر
 نوح کے بھی عمر کو ہی بد سمجھ

بس تو اور بدل کے مطابق کھ
 کرتے ہیں جاری بدی نکی کو
 تب کے اپنے کو ظالم پائینکے
 مومنوں کو نیکوں کی ہی جزا
 اور کریں ایمان کو اپنے حق
 آخرت کی عمر کو بھی سمجھ

نماز کے وقت کی پڑھنا گناہ کبیرہ

اور گے وقت کے پھر نماز
 یا پڑھے تاخیر کر کر وقت سے
 با ضرورت ایک صحابی ملا
 وقت کچھ کے تو پھر کر نین دعا
 ہی نماز اندر بھلا دکھا حضور
 ہم تو ہستقبال عکبہ دان
 عیسیٰ نے بھی
 جس کو پڑھ لو جماعت سے
 جماعت سے پڑھے کیا ہام

یہ کبیرہ ہی گناہ اسے دنواز
 نے سبب یا ترک کر دیوے
 تب تھا فجر انھیں جائز کرا
 ایک پیچھے وقت کہ ہو سے
 نیت و تحریمہ میں رکھا ضرور
 کفر دان یا از کہ با پیر مہربان
 ستان و مان ست پڑھوں
 فرض و مان نا پڑھے کوئی نام

صحیح
 حضرت ابو داؤد
 نماز صحیح کرے تو پھر نماز
 خاندان تفسیر بعد بیاری
 کہ کارزار وقت ان قوم
 بیشتر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ظہر آخر کسین کسے عید و جمعہ میں شہے پر چا جان جو نپاوسے جمعہ پھر لپوسے وہ ظہر نے قضا اسپر ناز و نیکی کہے سجدہ قرآن رکوع اندر جو جاسے عید میں جمعہ میں یعنی روز جمعہ بے وضو تو نا پڑھے ہرگز نماز بعد سو رکعت زفر صحت دلنا جسک جسک نا آہے آواز آذنا	زا اختلاف مصری و ملی سے کیونکہ نہیں عرفات مصری کی حیض والی باز رہوے تا ظہر اور قضا روز کی اسپر فرض ہے کہ جو فوراً اور نماز کی رکرا مت کو تم سجدہ سہوا کی کم عمد سے ہی یہ گناہ نے نیاز مسورہ بعد الفاتحہ تم نہ روا جان اقا فرض کہ مشروط و مان

مال رکھ کر زکوٰۃ ناپیدا گناہ کیوہی

مال رکھ کر کوئی نادرے زکوٰۃ جبکہ گزرے مال پر سال تمام اور رضاب بقول شیخ بہدا سیکھ کھن کے روپے گناہیں روپیہ وہ چار آڑھی بڑا	ہی گنہ اسکا بھی حوں ترکہ واجب سہم ہوزکوٰۃ ای نمانم کم ہی کچھ تیز ترے سے نہیں کیونکہ بکالے میں کھدی کہتا دے حساب اسکا تو کر کے ای قتا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ان کو زکوٰۃ ناپیدا گناہ کیوہی
 اگر وہ مال رکھ کر زکوٰۃ ناپیدا کرے
 اور اسے چھوڑ دے تو اسے زکوٰۃ ناپیدا گناہ کیوہی
 کہتا ہے۔

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

دینے سے جو دے ترقی پاکی	فی تو بدنت سے ماہل جو بدی
لیکہ یہ قرب قیامت ہی مگر	کیونکہ اس میں بہت انساہی اثر
ہی خبر میں دو راخر میں اثر	کم جو خبر نقدین کے ای با خبر
راہ حق میں خرچ کر اور جاں تو	نہ تاناو ابر حتی تنفقوا
کرتشی سے نفس کے تو باز رہ	کہ خلاف نفس اور ممتاز رہ
یو شرون خون و لو کان خصاں	یہ بڑی لوگوں کی ہی تخصیص خاص
بعضی از رو جا کر بھی دطلان	ہیں کسی ایشار اس میں فی نفاق

بکافروں کی لڑائی سے جھاگنا کتنا کبیرہ

کافروں کے جنگ سے ہی جھاگنا	مومنان جھاگین تو ثابت ہو خطا
کافر میں ایک ہی کافر میں دو	جھاگنا مومن خطا ہی پھر سنو
ہر مضاعف سے زیادہ کبھی	جھاگنا جائز ہو اس جو جھو جھی
تھا جسدِ حاضر نگاہِ خون سے جھرا	خون کے بہنے کا ہی شایع با جھرا
اور یہ جادِ نفس کو ابر کہے	اولیا مہنی خبر کے یوں کہے
مہر و جاطا عوں سے مت جھاگ تو	اس شنبہ سے نہو ناپاک تو
اور نہ جا اسجا جیاں ہو و با	کیونکہ جانا بھی مان ہی ناروا

اور جھوٹے زبان مبارک شنبہ شنبہ خون
از زبان مبارک اک کبیرہ و جھوٹے اور
ابن زبیر نے ہم راہیوں سے

و در طریقی ہی مفاہات میان کافرون پر ہی غضب ہی مہربان	ہی شہادت مرگ طاعون لطف حق مومکو مرگ ناگہان

تیسری آیت انکھو نا ابرہہ راجون

و اما شہادت مرگ طاعون یا درک سیدی

فائدہ

پڑھتے مصیبت میں تو ایسا جسکو مت بہاکت کر لے اپنے ہاتھ سے	آیت انا الیہ راجون نفل سے کوئی دیا کوئی بات سے
تو ل و نفل اپنا بہت رکھہ بسلا تو ہی تو دو جہان میں با ملو	تو ہی تو دو جہان میں با ملو

یہ کج گھٹ میں بعد ہو کر فصد گر کوئی انسان کو شیطان کا	یہ کج گھٹ میں بعد ہو کر فصد یا مشیطن آنکھ سے سکھو ڈرا
اللہ اللہ نول تم خون سے ڈرو دل سے اپنے ذکر کر تم خون سے	اللہ اللہ نول تم خون سے ڈرو دل سے اپنے ذکر کر تم خون سے

جان سے کسکو ناحق ملد نا گناہ کبیرہ شی

جان سے ناحق کسکو کا مارنا چھین نیکر نیکیاں قافل کے دو	جان سے ناحق کسکو کا مارنا خاطر کے دلکو لے اپنے ہاتھ میں
انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں	انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں
انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں	انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں
انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں	انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں انکو راضی رکھہ ہر اچھی بات میں

جو رد و اور خاوندین ہودی لہا حمل کی مدت اقل شش ماہ جان	نقہ میں قرآن میں اسکے بیان ہی خلا اکثر میں ای حسن چھان
اقربا سے ہی عداوت کار بد اور مسلمان موم دل رہنا سدا جس قرابت سی نہ ہو و چھہ حاصل	دوستی سے انکی ہی انکار بد سنگدلی سے ہودی میں حاصل جذبہ ہی اس سے ہی نزدیکی حصول

تنبیہ

نام کا لوبکون کی گز مذکور ہو وصف حسن اہل اور اولاد بھی منع کر بدگو کو بدگوئی سے تو در بڑی تعریف میں کسے کوئی بہت سی باتوں کو کہ جائز نہیں دوست ناخوش ہوا اشارہ بدگئی جو سنے تو بات مت فہم سی نکال ناخوشی کی دوست گز ہوئی با	وصف تم صادق محبوب کی کرد ترد قول بد انجھوں پر سے سمجھی بلکہ کہ تعریف مذموم ای عمو بات بالعکس اس کی بھی نہ سمجھی حقیق لازم تانہو تجھیر کہیں تو اوس سی سمجھا لے اسے صامیری بلکہ رد کردی اگر بد ہو مقال قابل اسکے کو ہو مانع ذی صفا

عقبت و مسائل جان در کتب فقہ
 والدین بیرون از دایم و کمین شہار
 الا انفسہ و ما تو اعم از کتب کتب
 با ترازہ من انصاف و غیر نا اقرابات

ترتیب با علم و رشادتی کہیں اور سباحت اور کتابت بھی عادتان چون کو اچھی کام کیے رات کو چون کو مت باہر نکال بیانیوں بہنو لگا بھی ہی حق در	نیکیوں سے طبع کو عادی کہیں مرد کو ای حسب صدق و صفا تو سکا سب بہترین انجام کے چہوڑت انکی حفاظت کا خیال ایسا ہی سمجھو جن انکا ناموست

مسلمانوں سی سبب لڑنا کتاہ کیرہ ہی

ہی مسلمانوں سے لڑنا کاربہ جسے سخن سے کوئی ہونا خوش نکل گرزبان سے کوئی گہی کی بات ہر طویل احمق قصیر عقل غلط چاہو بی نا جنت میں ہر ولد الحرام چونک ہی نکلی اگر کوئی رشتہ جان انسان شاکر احسان ہو ضد جان و کبر و لگ کوئی کرے جانتا اپنی مسلمانوں کو بھائی	بی سبب اور بی جہت رکھو دیکھیں منع بھی کر گر کہی کوئی فضول اسکو سمجھا اور نہ کہ اسست خلف چھوٹی مسر کا شخص احمق الغلط یہ بھی ہی موضوع ای ذمی عقل تام شر کو اس کے دفع کرا ہی یا خیر اور اسایت ہی غلو جان ہو منع کر اسکو تو ای حسب میر سے نین مناسبت سے نت جملہ الرادلی

اور انکے ساتھ ہی لڑنا غلط ہے

کر دانا انکے ساتھ لڑنا

درد و اضطراب است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است

هم یونین زر اگر چه با لبین	هم غیب بر ملک شخص معتمن
بر حصید تو محور زمان را	هم تو خصل زر محور صاحب وفا
اب چاه و نهرا جامع مشو	آنچه معنوت خلف آن مرد

حکایت است که آتش شعله کرده بود و در خانه مار میخوت میدجال
 الدین بخاری حاضر شد نام حضرت عوث الثقلیین بخاند و بزرگوار

افکنند آتش فرستند
 شعله جلال الدین چون نام عوث خوانند آتش سوزان بنام او نشاند

باز رجوع بر بیان گنامان کبایر حرام نالونسی نکاح کز ناگناه کبیره
 می آوردن سب نائون کابیان آخر کتاب بین نام است

مان بهن سے جو کہ نائے بہن تمام	سناست انکی ہی نکاح امر حرام
قول اخصیہ ہے یا با افضل	کیونکہ بہن وہ قول مقبول سماع
حقکو حاضر اور ناظر جان بھی	بردم اس سے خوف بہن برہن سہی
جو بڑی ہون انکی تو توبیر کر	اور چونوں پر رسم کہنے نظر
ہی بزرگی علم سے اور عقل سے	اور بخشش سے بہن کے فضل سے

یک بیت از مثنوی مولوی روم اینکہ

بیت شہب الدین بخاری بخاند حضرت
 وقت نقیض دینی اندک فی الحال داشت
 در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است

درد و اضطراب است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است
 و در وقت زلزله است در وقت زلزله و زلزله در وقت زلزله است

از ادب پر نور گشتت این فلک		وز ادب مصوم و پاک آمد ملک
فائدہ		
چونکہ نون القبتہ انحضراکان	میر و ننداز بہر تر مریم مکان	
گر شود چیزی خسیسی فون کس	می سزود او را کہ بر بند نفس	
کہ گفتہ اند		
قل ہو اللہ کہ وصف خالق است	زیرت بید ابی لہب است	
حرام میں بھڑو اپنا کر ناگناہ کبیرہ ہی		
قلتبا نی جمی کبیرہ ہی سنو	دو زخمی ہی اس کے فاعل کہ نو	
قلتبا وہ جو کوئی بھڑوہ بنا	کہ حرامی کام میں کتنا پنا	
واسطے نکاح کے کہنا حلال	کہ ہو نیت خیر تو اچھا ہو حال	
فعل پوٹے برای ناروا	فاعل اسکا دور از ترس خدا	
تبنیہ در حل پیام نکاح و وکالت آن		
خطبہ بنت عمر عثمان کے	تب نبی نے سینکے پر فرما کے	
بے عمر بن مثنیٰ بن عثمان کے	صہر بن عثمان کو تجھ یا شان سے	
تبنیہ از مثنوی مولوی روم		

۱۶
 از ادب پر نور گشتت این فلک
 وز ادب مصوم و پاک آمد ملک
 فائدہ
 چونکہ نون القبتہ انحضراکان
 میر و ننداز بہر تر مریم مکان
 گر شود چیزی خسیسی فون کس
 می سزود او را کہ بر بند نفس
 کہ گفتہ اند
 قل ہو اللہ کہ وصف خالق است
 زیرت بید ابی لہب است
 حرام میں بھڑو اپنا کر ناگناہ کبیرہ ہی
 قلتبا نی جمی کبیرہ ہی سنو
 قلتبا وہ جو کوئی بھڑوہ بنا
 واسطے نکاح کے کہنا حلال
 فعل پوٹے برای ناروا
 فاعل اسکا دور از ترس خدا
 تبنیہ در حل پیام نکاح و وکالت آن
 خطبہ بنت عمر عثمان کے
 بے عمر بن مثنیٰ بن عثمان کے
 تبنیہ از مثنوی مولوی روم

۱۶
 از ادب پر نور گشتت این فلک
 وز ادب مصوم و پاک آمد ملک
 فائدہ
 چونکہ نون القبتہ انحضراکان
 میر و ننداز بہر تر مریم مکان
 گر شود چیزی خسیسی فون کس
 می سزود او را کہ بر بند نفس
 کہ گفتہ اند
 قل ہو اللہ کہ وصف خالق است
 زیرت بید ابی لہب است
 حرام میں بھڑو اپنا کر ناگناہ کبیرہ ہی
 قلتبا نی جمی کبیرہ ہی سنو
 قلتبا وہ جو کوئی بھڑوہ بنا
 واسطے نکاح کے کہنا حلال
 فعل پوٹے برای ناروا
 فاعل اسکا دور از ترس خدا
 تبنیہ در حل پیام نکاح و وکالت آن
 خطبہ بنت عمر عثمان کے
 بے عمر بن مثنیٰ بن عثمان کے
 تبنیہ از مثنوی مولوی روم

قرض لے فرجی کرام اولیا
 بہر زمانہ سخت نافر جام ہی
 قرض اس میں دین اگر مقدور ہی
 ہی غیر میں دودا آخر کے تین
 جو کہ باعث ہو کسی بھی طور کا
 ہی روایہ سود و دارالحریت
 قرض تیر سے اگر کوئی سنگے

لیکے تا مگر گئے اسکو ادا
 قرض نیا آئین بدتر کام ہی
 اسکا فاعل حشر میں مسرور ہی
 سود سے کوئی بھی چھینکا نہیں
 یا سو اکل یا سو موکل ایک سا
 پھر کہیں ہر شرفین باغیر میں
 دے اے اے لہ طور قرض سے

خانہ بیوگانگاہا گناہ کبیر سے جاتی فولیدار

آتش دوزخ سے جل جوش
 ہی گناہوں میں کبیرہ پیرہ گناہ
 حشر میں بھی سخت ہو سکوتا
 سکو بہتر رحمت کرنا دام
 دیکھنا انکو محبت کی نظر
 ہی محبت حال پر انکے ثواب
 جو کہ ہو چہ مراد اسکا باب

لے یتیموں کے جو کوئی مال کو
 اسکا فاعل ہو دوسرے دنیا دیدنیہ
 اور ہی شکا سہا پر عتاب
 حال ہر سارے یتیموں کے تمام
 بد نظر ہی مان پر انکے خطر
 او ستانا انکا بیشک ہی عقاب
 اسکو کہتے ہیں یتیم اکی ماہ

یق

نام

سودت

کسو کا مال چھین لینا گناہ کبیرہ ہی باقی فوائد و ثمرات

چھین لینا ہی کیلے مال کا	نے سبب اور نہ جہت میں کھٹا
پہر گنہ بھی بظہر معیوب ہی	دو زنی ہی جس کو بہر عروا ہی
اور مسلمانوں کو لازم ہی تمام	باز رہنا اس گنہ سے بھی تمام
جاگیاں خوب بواجبار کے	واسطے انصاف اور اخبار کے
بد کہی مظلوم جائز ہی وہ بت	لا حیب اللہ استثنائے ستا
و یہ جا حد قذف جاری نہ ہو	کیونکہ ہی آیت سے اسکو عفو
کافر و نکو تک رشتا ہی ولیک	ظالموں کو وہ غیر شریک ہے
عدل سے ہو و بقاء مملکت	ظلم سے جاتی ہے اچھو نکو
حکمت و عفت شجاعت سے مدد	رہ تو کہ تا دین اور دنیا کے کلام
ظلم و غیبت مت روا رکھنا مدار	کہ مخاف جانب اسکا اختیار
اجرو نفس است و جائز تو کہی	کار خشم حق مکن نمان شو بری
کیسا پر جو کوئی غیبت کرے	مال اپنا کھو کے پھر حسرت کرے

رشوت لینا گناہ کبیرہ ہی

اور کسو سے لینا رشوت ہی ملامت
مومنوں کو نہیں ہی لایں ایسا کام

کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ

کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ

اور تو اطمینان محو توں سے ہی میری	کہ نا جو انون سے محبت میں ہی
زندگی دنیا کی کم ہی ہے عزیز	نیک بد میں تجھ کو لازم ہی تمیز
جو ہر قابل جو ہو اور خوش مند	پسند اسکو ہو نہایت سود مند
ہی مسلمانوں کے تین لازم ملام	دور اپنے سے رکھیں فصل ملام
گرد و پیش اسے گناہوں کی بجائیں	اور بد کاموں سے اپنے کو بچائیں
پاس اپنے خنکو حاضر جان میں	امر وہی اسے کہیں سب ان میں
یا وہی ایسے کاموں سے سدا	مومنوں کو فضل سے اپنی بچا
نیت اولاد بھالیج سے نکاح	کہو کہ ہو دے جس سے پیر سے تین صلاح

انسان انعام و عذاب سے خوف ہونا
 اسکا کہ وہ بولے کہ میں نے
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ

غیر عورت ہی صحبت کرنا گناہ کبیرہ ہی

بدرنا ہی ان یہ قرآن سے	اور بدی ظاہر ہی اسکی شان سے
کر زنا آیدر شخص متعہ	داشته مکن جہیدہ این اروے
زانکہ تعدیر خدا باشد روان	بروی و برقی ہمیشہ بہہ ان

انصاف است از بدہ بین کہو د
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ

تفسیر

ہون درنا کو چار شاہد بہ بچھان	تین تک جھوٹی ہیں سند لاند جان
تین شاہد تک بھی دوسری کھائیگی	کاذب ارض ہی کھلائیگی

انصاف است از بدہ بین کہو د
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ
 کلمہ حق ہے اور وہی ہے کہ

پہر کو ہی لوگئی ناہو سے قبول رویت عینی اگر شد با شہود	بعض قرآن سے نہ ہو مگر فضول قول شان شد معتبر در شرح زود
بایدانت کہ اگر توبہ کند قاذف قبول شہادت خودی کند نزد امام احمد و امام شافعی و عود نمی کند نزد حنیفہ و مالکیہ ۵ ۵ ۵	
تین دفعہ رو ہو اقرار زنا مومنات اور مومنین کے تین سدا جبکہ اقرار زنانین معتبر عایشہ بخشد حسان را قذف یا آہی ہر گنہ سے دے امان اور گنہ چھوٹا ہر اسب ہی ہرا جان کہ چھوٹے گناہوں کو کرے مومنوں کو سب گناہوں سے بچا اپنے طاعت کی سب اوفین دے پیروی دے اگوراہ نیک پر	چوتھے دفعہ حد ہو قاضی کو روا ہر گنہ سے باز رکھ باری خدا کب فقط دعویٰ کو ہو اوہین اثر کے کسی بخشد احسان را قذف الامان صد الامان صد الامان باز رہنا سب گناہوں سے بھلا تو بڑے ایسی گناہوں میں ہے یا الہی انکو جنت میں لجا مومنات اور مومنین کو وصل بد عمل سب ان کے در سے دور کر

فائدہ

اجنبی عورت سے توخلوت نکر | زوج والی سے حذر کر لہذا

تنبیہ

بہا سون بہنوں کا کر بتر جدا	اور تو پر بد بات سے جزو خدا
بلکہ سمجھو جتنے باتے ہیں حلیم	ہوں جدا بتر بھون کے و السلام
مرد و عورت کوئی بھی دو یکجا نہیں	ان گنہ گور و اور خاوند نہیں

برائی غلط فہمیدن حکایت مقدمہ نمیمہ حکایت الصعتر بر سے

کھت صعتر بر ہی یک ترہ فرو	قول اور اچند کس کہ دندوش
بعض صعتر بر بوش انکاشتند	فودج نوکھت وہم پنداشتند
بعض اساعہ بر ہی بری شنید	سوئی لطف جن دلش شد ورنید
بعض اسح بر ہی بری رسید	شد بہ سہی کار زبانی مرید
قول غایتل بر جہہ باشد نکیدان	لیک اصلا حسرت کن و بر راہ را

فائدہ

تو کن در خانہ غیر ی نظر | وان تو ملجن مشنوی در آن خبر

چغلی کر ناگناہ کبیرہ ہے

اور نمیمہ وہ گنہ بری اسکوسن | دوزخی ہی اسکا فاعل بی سخن

در جانج انفقوی و نسی نام جان بانی
 می شود کہ در علم به در خانہ کبیرہ ہے
 اور سراج غیری دور نظر کی گنت و غیری
 و جان کو برین علم است بعض آن در خانہ
 مانند است و انان عنیک الی استغاب
 الایہ و کبریت بیلم نامتہ الیون و غیری
 الصد و بین قدر کالی ۱۱

دو در است رہ مگر ہی باو بت بادشہ کے رو برو ہی کار پوچھ اشکو پہنچا دیگی کر دینا بڑا لیک یہ معمول دنیادار ہی ایسی باتوں میں خدا کا رکھ تو ڈر	اشکو چغلی کہتے ہیں ہندو ہیں خاص چغلی کا بھانا جان پوچھ یا کہ کوئی حاکم ہو نایب شاہ کا چغلی کرنا شرعین بدکار ہی افترا بہتان بھی کس پر نہ کر

کامنونکی باتوں کو یقین کرنا گناہ کبیرہ ہی

ساعہ باران بطن رخسار ورجائی اونکی باتوں کو یقین کر پوچھنا کوئی کافر جسے وہ ہو کافر بتر ہی مقرران لے اس بات کو اولیا کو استدر مفہوم ہو پوچھنا اسکا نہیں اسی ضرر اور نہ پوچھی تو کہ ترک اسکا	علم ان پانچوں کا غیر حقیقت سے اور بد ہی جو سیو کا پوچھنا جو سدا پوچھا کرے غیبی خبر علم غیبی خاص حقیقت کو حقیکی جانب سے جو کچھ معلوم ہو موسمونکی ہو نجومی کو خبر وہ نہیں ہی غیب ہی ایک حساب

خبر موسم نجومی بحبابی معلوم میشود نہ خبر نزول باران کہ علم غیبیا
مخصوص ہی است و سوائی خبر موسم کہ بحبابی است خبر دیگر از

تجوی معتبر نیست نه خبر سلال و نه غیر آن و معلوم است دو هم بحسابی است

و علم غیب نه و نیز پدید آن هم صواب

فال قرآن تکب بھی شکر اعتبار کیونکہ فرمایا نہیں ہی کہ و کار

فائدہ در بعض احیان

ہر چه کوئی نزد خوابیدہ کلام بیند او خواب کا ہے آن تمام

نوشہ بینا گناہ کبیرہ ہی

نزد امام اعظم حد سکر و رشکتن وضو اینکہ در رفتار لغزش آید پس
 کہ اینقدر وضو می کشند سکر و حد سکر در حق واجب شدن زدن حد
 آن اینکہ نشناسد هیچ چیز را تا آنکہ نشناسد زمین را از آسمان کہ در
 آنوقت حد شرب زدن واجب میشود و حد سکر و حرام کشتن شی
 بآن همین قدر است کہ سخن پرورده از زبان وی بر آید کہ ہمین قدر
 سکر در بر چیزیکہ باشد حرام میشود آنچه نیز نزدیک امام اعظم رحمۃ اللہ
 علیہ لیکن نزدیک صاحبین پس بر آمدن کلام پرورده معتبر است
 و در ہمہ جا کہ مذکور شد و نزد شافعی حد سکر و ہمہ جا ظہور لغزش است
 در رفتن و حرکات کردن مطلقاً کہ بانیقدر نزد امام اعظم وضو می کشند

سخن حد شرب از جانب من است
 از حد زدن در حق از حد سکر
 است کہ بعد استخارہ نماز و بعد
 لیکن العبرۃ بجم الغفران بجم

نوشہ بینا گناہ کبیرہ ہی از مشہور و مستند مکره نیز است

بہارِ شریعت جلد اول

کھانے پینے سے جو ہر ایک کے غذا	ہی برابر گوشت نمود کے شراب
سکھڑی سے ہوانان خوار و	سیندھی اور تازی بھی مت پی جاو
کھف برآرد ہم شود مسکروا	خمر نام شیرہ انکوروان
عبود علت ہووے پرتخلیل سے	ہووی کا فرد اسکے ہی تخلیل سے
سرکہ بن جاتا اسکو گھر میں رکھ	وہ پوپ میں رکھو خرکو کر بانگ
دور رہ اسی وہ ہی فعل خراب	جسی ناپو فائدہ اور ہو غذا
دور رہنا اُنسی ہی مومن کا کام	اور نشہ سب طرح کی ہی حرام
شاید ان زور کو تعمیر سے	قی برائی اکل خنزیر سے
ہوں نشہ سے تو کنبہ قسم کے	یوشن جب جاوین ذوی الافہام کے
اُسکی فاعل سے تو ہووین گی گناہ	عقل جب جس چیز سے ہوو تبا
اسکا دم من تو ہمیشہ خوار ہی	سب گناہوں کی نشہ سردار ہی
جب چھانے اسکو قی کر دی تمام	گر کھلاوی کوئی کسی کو کچھ حرام
کر کری ہو عاقبت میں اسکی جو	سب گناہ ایسی ہیں انکو جانو جھم
تو یہ بھی مٹکو سزا مر خوب ہی	باز رہنا کار بد سی خوب ہی
وقت استغفار و قرآن ای فتا	ایسی آنکھوں سے تیرا سو کو بہا

بہارِ شریعت جلد اول
 حد حرامت کہ پہل درہ نصف بشاد درہ است
 اور ہر ایک از دو گیمہ ذوالقوتی زور ایک درہ
 اور چھین مذوری انقدر جنیات نہایت قوی
 کسی ذمہ درہ است و بہت شاد و زور قوی
 درہ درہ یا درہ ۱۲۰

ان کے لیے ضروری ہے کہ اس کا علاج اور ہتھیار ...
 اس کا علاج اور ہتھیار ...
 اس کا علاج اور ہتھیار ...

ہی مثلت کا ہی نامینا بہلا
 کہ جو شئی ہو کہ بنا مرتبت روا

اسراف کرنا گناہ کبیرہ ہی

مخلصا با تو کو میری یاد کر کہہ اور یہ بہ بانوں سے سدا نشاؤ کر	حکم حق لا تفر فرہی کر یقین قول اسکا لایب المسرفین
مال کا ہر گز نہ تو اسراف کر اور ہر ہر کام میں انصاف کر	مصرفون کو حق کہا اصحاب بار اور احوال الشیاطین ملی قار
جو ضروری ہی سو وہ سب کر ضرور بی سبب جو کوئی گری زرت کو ٹھن	بی ضروری سے تو رکھ کہ اپنی گود اتش و وزخ کا ہو ویکا علف
کم خور و کم خرب کم نوش آب را کھانا مینا اس لئے ہر کار روا	وان علاج اثرش ضروری ہنم تاعبادت حقیکی پواوشی بجا
ہو اسطی صغیر کے کہا نامی یقین ہو منون کو سوئی میٹھا و پسند	سچہ سمجھ کر ہی تجھی منظورین خواہ ہوں فانیذ و شکر خواہ قند
خرج میں پانی کے ہی اسراف ہے گھنگنیان اور چار شنبہ آخری	مفت کہوں نا عمر کا اتلاف ہے انکتین سنت سمجھنا ہی خری
بازی آتش سے ایدل باز رہ	خشنیہ معبود سے ممتاز رہ

اسراف کرنے سے بچنے کے لیے ...
 اسراف کرنے سے بچنے کے لیے ...
 اسراف کرنے سے بچنے کے لیے ...

یادداشت
بیشتر خصال و کمالات
فراخ حال و خلقیات شادمانی
نویسنده: سید ابوالفضل
میدان سائنس ہاؤس
گاردی سائنس ہاؤس
سید ابوالفضل

یادداشت
بیشتر خصال و کمالات
فراخ حال و خلقیات شادمانی
نویسنده: سید ابوالفضل
میدان سائنس ہاؤس
گاردی سائنس ہاؤس
سید ابوالفضل

گرم نموزی وضع ہونے سے	ہی روا اسکو جلا نادر سے
عرس و منڈل کی توجہ تو اس وقت	اور وعید انکی قرآن میں صاف
نے ضرورت کہی چرخوں میں ال	تال کے تصنیع سے ہوی نکال
تیکلی جاگہی جیلانا ہی گناہ	ایسی کامنت کرو مہربانہ
من حکم باشدہ اباک ای غلام	اور بضر الصدرفی العوض حرام
جان بدست اصل دہی نامدار	ہتی ہمی اور پاوٹی ای بادقار
در لین اپنے یاد حکم کا بیان	زندگی میں حشکی تین پہچان
ہی تکلف پر ایچھے سبکی حرام	جو خلاف شرع ہو ای نکلنام
بات دنیا کی اگر جو کام میں	دل ہی مشغول حشکی نام میں
گزر زبان پر تیری کچھ بھی بات	مہر و پر نقش سب ذات ہو

تنبیہ

انگلی اور مونڈوں سے کھانڈ کو بند	کر سو سوتے وقت آواز بلند
ہشکر و سونہیں لوگو کو نکی خلل	ڈھول ٹکی کو بجا کرنے محل

تنبیہ

پھر رہنے بڑھ کے فرمائی امام	پھر رضاعت بچہ کی دو سال امام

یادداشت
بیشتر خصال و کمالات
فراخ حال و خلقیات شادمانی
نویسنده: سید ابوالفضل
میدان سائنس ہاؤس
گاردی سائنس ہاؤس
سید ابوالفضل

یادداشت
بیشتر خصال و کمالات
فراخ حال و خلقیات شادمانی
نویسنده: سید ابوالفضل
میدان سائنس ہاؤس
گاردی سائنس ہاؤس
سید ابوالفضل

اولین از شافعی در دو امام یک	بعد ایا شش رضاعت ہی محرم
ایک دفعہ چوسی سستی است ہو	پانچ دفعہ شافعی اولین ہیں
ہو کسی مدت میں پنی ہی محرم	ساری ناتی فقہ میں جو ہیں تمام
ہو رضاعت آدمی دوسی	تا ہو بعد از مدت معبود سکا

واجبات محرمات رضاع درین یک بیت است و تفصیل آن در شرح و قایہ صدر الشریعت بیت اینکہ از جانب شیر دہ ہمہ خویشوں

و ز جانب شیر خوار زو جان و فروع

محل کا اسقاط ہی مجبور روا	ناہی صورتہ چھی تک گمرا

بیان باقی گناہوں کا بطور محل کے

بجلا کر تاہو نہیں یہاں سے بیان	اور گناہان کبار کو عیان
کونسی باقی میں گنہ گز خلیل	جمعہ سے تو ہی مہربان کمال
تو نہ مرتد ہو کہ ہی بدارتداد	دو جہان کا اوستی نازل ہو
ہر گنہ کو توبہ استغفار ہی	بچی اس سے گنہ کی باہی
کفر کا توبہ تو ہی سلام سے	لا وجب بیان تو امین سے
جو کوئی مہربادی کفر و شرک ہی	جائی اسکی ہی معرود و سقر

اور زمین مقبول ہو ایمان بک
 مسخری قرآن ہی کرنا برا
 فعل بد پر تشبیہ کہنا حرام
 اور یہی مسجد کے تین منکر قرآن
 مارنے تین بار ناخن کھینچنا
 نام حلو کر کمری کوئی باہمال
 تاہو پانی ہی نیم کارواج
 دڑ مرض کا یہ نیم ہی روا
 یا مرض یا خوف دڑ بڑ عزت
 ہووی سک ہمراہ کر لی تو خوف
 غسل خون پیشاب ہی پر ہے
 نین روا محرم کہین ہو صید ہر
 نین روا دن روا بوسہ مگر
 جا کہ کھیندہ سہ مہ کو مت پرا
 کہا نامیہ اور رہو کا ہی حرام

اور تاب کبھی ہووی اس پاس
 ہی برا کرنا خدا پر افترا
 اور بزرگی کفر کی بدتر ہی کام
 ہی بویت اللہ مساجد درگت
 بد ہی اس سے قتل ہو جا کر وا
 دو جہانین او سکتین ہو کا مال
 شرع میں ہی اکثر اشیا کا علاج
 یکد وقت جو کمری ہو وہ ہوا
 بین شیم را تو ازین صواب
 جمع کر پاسن وہ وہی کو تو
 یہ مثل ہو نئی ہی نہا لیسے
 ہون جنابت و حرم میں ہوا کر
 ہووی وہ تقظیم خانی سی کر
 واسطی سجدہ کی ہی مرو خدا
 اور حرامونین جو ہی نہ کو زام

طالب علموں کی بھی ایسے کلمے	عالموں کی تو امانت کفر ہے
مانگی مانند اسکو کہنا بدی کام	اپنی زوجہ کی تین نانا حرام
اوزن فیلا تو درفتہ دیک	پہی طہار و صوم کا کھارہ ایک
ہو مرض سی تو نہ توڑی اسکو	ہی تم خلف مطلق یا شہ باب

و تیم طہارت مطلقہ است بہر سبب کہ باشد در حدیث آمدہ کہ التراب طہور المسلم ولو الی عشر حج ای الی عشر سنین

باز رجوع بیہوشی گناہان کبابیر

نی سبب اور بی حمت ہی بند	شرک مکرناج کاپی قدرت کی سنا
تو گنہہ کار و نکادہ مر نامری	شرک حج کوئی ساقذرت کی کری
خوب تو ایسے کام پر بھی مہیا دہ	عور تو نکلی حج میں نزدیک کی کر
کار بد اور قصدی رکھ اجتراز	و رونو مسجد میں او کو وہان نماز
جو کہ ہی معلوم پر ظاہر ہوا	تو نکر ایکار کار دین کا
نانہ بنجاوین وہ دونوں ہی مال	حج و عمرہ گر جو ہر مال حلال
مستحب قربان کا کھانا رکھا	حج بھی اور کفارہ نہ کیا
کام نہیں ہی مومن ذیشان کا	اور بد کہنا ہی بد قرآن کا

ابن تائیبہ اور دیگر علماء نے فرمایا ہے کہ حج کوئی ساقذرت کی کری اور جو ہر مال حلال ہے اور کفارہ نہ کیا جائے اور بد کہنا ہی بد قرآن کا ہے اور مومن ذیشان کا کام نہیں ہے۔

اور ملائک سی غذا کی رکنا کہ گذری با تو نیز قسم کہا نا برا اور جو کہ بیلنا بد کام ہے نزد و شط نج و پتنگ گنجفا دل سی لغت کافر و نکلی ہی حرام کام جس سے نکلی اسکو چھوڑت	ہی امانت انکی پیشک کار بند جھوٹ کسوں نگو میں جو یوں چنا دو جہانین کار یہ بہ بد نام ہے شرط و طرفہ ہی ہو بازی جوا یہ بہ ہی ہی قرآن میں نکلنا م دو بستونکی دل کو ناحق توڑت

فائدہ بحمل معتبر ضنہ

بدانکہ کرمیت و مدور بودن زمین و آسمان پر گھومتے اندک کہ کرمیت
ہر دو معارض شرع نہ کہ قول شارح مخالف آن نیاید و همچنین
اختلاف مقدار و اعیان شب و روز بحسب اختلاف اکنہ با وجود اتحاد
زمان کہ ذر علم ہمیت مبین است مخالف شرع نیست کہ اقان بعض
الافاضل اگرچہ اصنیت این امور با شرع بعض خلاف است و لکن بعضی است

باز رجوع بہ بیان گناہان

حجت بدسی ہی تو پر نیز کمر از بدان تسلیم ناید با نیاز	کہ برین مت وی کجا جانشکی کہ غمیش ز دعوت بحضرت در نماز

نیت اصرار اور اصرار ہی کبر ہمیشہ کوئی صغیرہ کو کبری تو کن منع صلوة و ذکر حق ہم کن سعی خراب مسجد	ہی کبیرہ پر گتہ میں ایلی وہ صغیرہ ہی کبیرہ ہوا ہی در مساجد خائف رب اطلق ہم مرغجان جان شیخ و مرشد

از مثنوی مولوی روم

اہلبان تعظیم مسجد ہی کنند آن مجازت این حقیقت ہی اور بخانا بیعتی کفار سی پیہ ہی ہی پیشک کبایرین ایک ہجرت پیہ کہ چھوڑی کار مسجدہ عبدیت کا ہی کفر تباہ ایسا ہی توی سمجھہ حکم طواف اور معتابر عفو ہوں حسنات جہنگلی بانگی حیب کومت کھوکھ ہی فریض کا فوافل کا ہی تفریب	در جہای اہل دل جد ہی کنند نیت مسجد خردون سرور کہ کہ کہ ہجرت شہرہ اسلام نفس قرآن سی کہ نین ہرگز روا توبہ استغفار کر کہ اوسین غیر جھگو اور سلامی ہی گناہ ہر گتہ سی رکھ تو اپنی دلکوشا روزہ و صلوات دین اور مت گناہوں کو تو اپنی بولدی مشہد در ہند و ترک عجم و عرب

THE JUNG ESTABLISHMENT
 Oriental Section
 URDU PRINTER & PRESS
 11/14
 11/14
 11/14

اہم ترین ہے جس میں شیخ ابو ہریرہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص نماز پڑھے اور اس میں غلطی ہو تو اسے تیس سال کی عمر عطا کی جائے گی۔

عنوان: ہوریا می کے نوافل جو طسب
 ہوریا می کی عبادت سب تباہ
 موکے وہو نہیں نکالو جبہ می
 کہ عبادت کوئی سنائیکو کری
 جب عبادت کوئی گہری خاص کری
 اقتضا اس میں کسی کی کر کرو

ملکہ مشرک شرعین اس کا لقب
 و اسطی سکی عبادت ہو کنناہ
 تب وضو جائز ہو ای صاحب میری
 یاد رکھا نیکو قرب شرک ہی
 نیت خاص خدا کے واسطی
 بہر حکایت مشنوی سی تم پڑھو

عنوان آن حکایت مشنوی انیکہ گفتہ

از علی آموزہ اخلاص عمل
 اور فرایض میں نہیں سکی یا
 شیعہ جن راوان مطہر ازو عمل
 فرض پڑھنا ہی جاسے پہلا

تغیبه

حکم ہی ایسا زکوٰۃ و حج کا بھی
 سر پہ رکھو دستار تو وقت نماز
 مت ریا کے ڈرسی تم چھوڑو عمل
 مسجد و نین فرض کا پڑنا پہلا
 صوم و اسلام سکی تین نہیں سمجھی
 پہنچی تو چھوڑا اسکا با نیاز
 نانا ہووی دین میں تکو خلل
 اور نوافل گھر میں کر لینا اچھا
 ہی ریا سمجھو کسی تو چھینا پہلا

اولیک سوال اللہ سبحانہ و تعالیٰ عنہ

مشورہ پدید آئے دیار جگہ بوجھل
 حضور انور صلی اللہ علیہ وسلم
 سزا دینا کی عبادت سب تباہ
 غم غم ہی ایسے دنوں میں
 خاندان بیرون کار کی یاد
 فائدہ پہون کار شمشیر
 اور دران کار شمشیر
 شمشیر کی یاد میں
 اندر مراد کار دیوبند
 عبدالمکرم باز سیکو بد کہ
 ہائند از راز بد فال کار شمشیر
 است نہ کار دیوبند
 دست حرکوبد
 من قال بدکار و در حال

برپوشی نیت بعد یکا بود مومل	نیک نیت سی تو پونگی حصول
سر کتلا کرده جانو تم ناز	بی روا بهر تذل با نیاز
کلاه بد پر عزم کز نانی منجیح	اورد خاطر اضطاری منجیح جناح
میشود عاده به نیت بندگی	آید از نیات یک راجد کی

از مولوی روم

تصد در معراج دید و دست بود	در تیغ عرش ملایک هم نمود
نیت مومن بود به از عمل	اچنین فرمود سلطان دول
بهوی مقصود به عبادت قصد است	نیا نماز و روزه کیا هیچ و زکوة
نمین ہی نیت فرخ آنات نماز	کیونکه روه مقصود نین ای با نیاز
حسن بسیار حصانین روا	لیک نیت سی برکت کی بجا
بچند هم میکند کاهی خطا	لیک به خطاش ثواب بهر عطا
بر صوابش و بدان خطا یک	نیت فکرش را بدان از اجر

فامده

بچند لا احد کسی گفته حرام	لیک به نیت بود اید و دست کام
سحر کز ناهی کبا بر من ہی جان	جاد و کرم جاد و یکا دوزخ چینان

تاریخ تیر ماه سال ۱۰۰۰ هجری قمری
 در شهر کابل
 در روز پنجشنبه
 در وقت عصر
 در مکان ...
 در حضور ...
 در مقام ...
 در جهت ...
 در اثر ...
 در نتیجه ...
 در اثر ...
 در جهت ...
 در مقام ...
 در حضور ...
 در شهر کابل
 در روز پنجشنبه
 در وقت عصر
 در مکان ...
 در حضور ...
 در مقام ...
 در جهت ...
 در اثر ...
 در نتیجه ...

لیک وہ جادو کہ جس میں کفر ہو	اسے چمنا جزو میان ہی کہو
شعبہ ہی غیر سحر ای و نواز	کہ نہ ہو و کچھ بدی رکھو جو از

خاندہ ہمد اکابر دہلی پرین فتویٰ بابا شیخ محمد تلسانی مغربی مرحوم
 دشمن شدہ بودند و شیخ از دہلی برخاستہ رفت کہ این فتویٰ نوشتہ بود

بیت

شہ اگر کم کرے حق کی راہ کو	سب اکابر ملکی بد بین شاہ کو
ہی حقوق انناس تو بدتر کنام	موزیان سب و جہانین ہون
بدلہ میں ایک انگ کے ستر ناز	جادوی جو مقبول ہو ای ستر
اس طرح سی کر عبادت نشانی	لی کہہ مظلوم کے دوزخین جا
یعنی نامہو کر عبادت استدر	جادوی ظالم نے کہہ اندر سقر
دیوی بختاوی قصاص اسکا کر	تب کناہ غیر جاوین سب ہی
ہیں صنایا بر جو کہ ہوں انکی سوا	اوسکا بھی کرنا ہمیشہ میں سلا
شہہ جو جس شی میں او چھوڑ	ساری دوسو اسٹن شاپین آؤڑ
مت حرم میں کر گنہ کا تو خیال	رکھی اوسجا کہ گنہ مجید و مل
نہیں رو کر ناشکار اندر حرم	غیر از خرنبت ہی ای محترم

دشکارا ہی مجرم جاہز دوزخ میں نہ لیکن دوزخ میں نہ گرون اولی ۱۲

کڑوا

دو ایک ہونے سے استغناء ہے اور اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
 دو ماہ از تہ قوت باور کہ کسی کسی بنیاد است
 دان لوزن شغال بہ قیمت کر کہ
 تو تیرا نامہ رسغال
 لوزن ہوا
 غضب کشتہ اس کی دل و جہان میں کہ
 بسیار نوافل نازد روزہ دہم و ہر وہ صدق
 جہاد روزہ تہ قرب از زمین قرب از
 کہ در عبادت صحیح جہاد ہر روز
 ہم عبادت مذکورہ اور در عبادت
 کس لایسز کہ میں شخص مال اور غضب
 کردہ بود و دنیا مالک ان و بگت
 تو ہی غنی و زکا کہ مالک ان و بگت
 غضب از غنور کہ دون مالک ان و بگت
 لوزن ہی تو از غلام کردہ بودی جاری شدہ
 تو ہی غنی و زکا کہ مالک ان و بگت
 تو ہی غنی و زکا کہ مالک ان و بگت

من قطع عابدین از گناه قطع شد
من قطع عابدین از گناه قطع شد
من قطع عابدین از گناه قطع شد

شرط و وجوب جمع و عیدین کہ ہر دو در ہمہ شرط بر اینند

جمع واجب فی زن و بیمار پر	اور نہ عبد و کچھ ہیشیار پر
انندی اور بیمار کو فی جمع حج	تنگ گری کو ہی ہین ہی جمع حج
یک ان سبکو جو پڑنے سے روا	ہین او اہولے کے شرطان کہ جدا
قطع منکر کی تو امید کو	پاوی حقیقی تا امید اپنی کو تو

بیان گناہان صغائر نیز

کھیننا سب طور کا ہی کار بد	نین کبا یر مین کہ بودی اسکی
کھیننا سب طور کا باطل ہوا	اسپ و قوسن اطمینہ سی ہی روا
جو سنی ہر بات مہ سنی متکال	یہ کنا ہونین سجا ہی فی مقال
پانچ روزی سالمین ہنکی ہر روز	اور چھپانا علم کا بدتری کلام
مت اوٹھا سجدہ مین دہا ہا ہر	ایک کو ہی مت اوٹھا ہی باوفا
اور عصیان ہی بلا احتکار	عامل او سکا دو جہان مین نا بکار
غلام تانی تو آئی دی بجا	غلہ کوٹے آلے آکے تو بجا
عہد مگر توڑنا ہی گناہ	ناقص عہد خدا ہو رو سیاہ
ہی تو سئل از عباد حق بجا	اور استمداد روحانی ہر روا

روای کہ در مذاب و عقاب زیادہ از
جمہ ان گناہ کہ بہ راست و راستی است
و ان زینہ گناہ صغیرہ و کبیرہ و غیرہ
و کبیرہ و صغیرہ بعد از ان گناہ ممالک
و کبیرہ و صغیرہ است و کبیرہ و صغیرہ
انسان است کہ اگر کبیرہ و صغیرہ
من تو تراف کل احد من عباد حق بجا
آمین

من تمام گناہان
تو سئل از عباد حق
بجا

مت مبدل گرد خدای خلق کو
 پا و نکی نیچی اگر تصویر ہو
 سنت و نص سی تبتی ہی حرام
 میر باو عمہ ہو موزی مت بنا
 تو کمر صحبت نفاس و حوض میں
 خلقی میری نویسد عالمان
 پال مت بوجہ سک ناسد رکا
 اور نو تصویر حیوان مت بنا
 جو کہ سنی ہی نہیں راضی ہے
 فطرہ واضحیہ کو لانا بجا
 منبر حضرت کہ سہ ماہ بدست
 حج کو من کے بعضی بعضی عالمان
 شرط زینت سی ہی من میں
 ایک نموی سپہ بچہ رودستان
 مرد و عورت کی اوسط ناصلی

اور مت کہ ہرچ رکھ تصویر ہو
 خورد و مذ لوج یہ سپہی جانے کب
 ایک بعضوں فی رکھا جانے رہے
 چہل اندر سی ہو خارج ہی ہو
 کچھ بعضی پہہ صغایر میں کلین
 تم کہ ہوا اللہ عالم ای میان
 مت صحبت ترک کر میرا ت با
 نزد سی مت کھیل ای حساب جیلا
 بات او سکی نو سن بہائی مسک
 ذمی نصاب او پر تو واجب ہے چکا
 وہ و دو اکون حرم دہ بر فرا
 ہی روایت بحر ہو تو من امان
 بحر ہو تو امن میں ہی ہی زمین
 کشتی و موسم ہوا چھای لہا
 کلب ک نصحت سمجھہ کی واسطی

ہر جگہ تصویر ہو کر کھینچ کر لیا جائے

کچھ بعضی پہہ صغایر میں کلین

سکون از فخر و سکون از خیر و سکون از عجز و سکون از فقر

سید در وقت کار کو بند و مردمان باہر وقت حرام است کہ ہر دوں

آن حرام است یا مردمان ہر وقت کہ تا بغیر بود بیوہ یا باہ

کہنگان از ان نفع با بندہ سالان در حوا

یا بیہمان ورنہ کوئی نفع نہیں

ارفت یا ہر وقت کہ ہوا

نظرہ بردن تک شیش نہ ہوا

جیوہ و جہت الزلزلہ ہوا

دیو و جن ہوا

ہر جگہ تصویر ہو کر کھینچ کر لیا جائے

راکون و نکلن تصویر سے در وقت

ادوہ العشر

اور رسم زواج تہن واجب کام
 چار زوجه جمع کرنا ہی روا
 ایک زوجه سے زیادہ نہیں
 جو نہ مقصود نسک چھوڑ دی
 لڑوان کو ترک ایک قرینہ
 واری رکھنا ایک قرینہ ہی
 کمر جمع پر کام میں اللہ طرف
 تان کی نیچی نہیں واری روا
 نوح کو آہ سے کچھ کم رکھہ
 مس مصحف غور تو کولی غلا
 اور جب محدث کو بھی ایسا تجھہ

تا وہ رانسی رہو تو ہو سیکام
 ایک کر چھی تو کیا بگا پہلا
 دو ماہو نا ایک کر محبوب نہیں
 شیع کم کر ذکر سے دل جوڑی
 وہ جہاد غازیوں سی مر کرن
 جیسی مال عورت کی سے ماہر دور
 قلع غلت کر وسیع اپنا تو طرف
 غیر غازی کو ہی مچھی چھوڑنا
 ہی غم و شادی لباس و خانہ نیز
 نین نفاس و حیض میں ہی فی
 ایک محدث کو روٹا پر نا ہی چھ

در حق جناب

در حق جناب

غلن بدکن کیر مصحف غرغرا
 کن نخوان مصحف ز بعض میں شد
 اپنی فتویٰ مخالف متون و شروع فقہ است لیکن بعض اکابر در
 حق جناب فتویٰ دادہ اند مانند فتوای صاحب ہدایہ کہ خروج از

در غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است

در غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است

قرصه ناقص و ضواست نه اخراج که این نیز خلاف اکثر است گفته است

مانند دلیل بر بسیار بدین چنان طمور و غیره امور

سورا و سکا و عرق ظاهر کهنو	غسل کی حاجت می سبب گمان کرد
غسل کی حاجت می ای صاحب نیاز	نیم بری جانیز که کوئی پاره لی ناز
نهم که ای صاحب خندق و صفا	بی سبب بن جلن کا که را باهلا
بی ضرورت او سکتین سمجھو زبان	کردنی هین جو کام ملکه عورتان
مذہ بہت نار و کھی حضرت رسول	ہی جرس لعن کار و الفضول
احتساب سنت سمجھه مرد نکو	کہر نہو دی بندو با یکو نسو
تیری جھی سرت غنبت نظر ہون بر	کہر تو عیب مرد وزن ظاہر کری
ہم مکن دل را مگر راز مال	مان نہ کیری تو خطابی نمی گمان
مردو کہی کپرسے ہووی وہ و خال	بچی تخمی کی اگر دامن ازار
و شتم کرنا ایسا ہی حیوان کو	بی ضرورت فی روان انسان
در حق انسان و حیوان ای فنی	بی سبب حرج متشالی نہیں روا
بلکہ منغوض حق و شاہ چو پی	او نہ جھی ہونا بی ضرورت نہیں روا
شفا ضی کی مان منی تو پاک ہی	اعظمی کے مان منی کا پاک ہی

در غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است

در غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است
 و غایتی صفت کجاست و اشغال از دیگر بزرگواران هم چنین است

ہی مضعف اور معضف ہی حرام رنگ اسود اور ایض میں سوا کالی کافر مومنان کوری ہیں غور تو نگوی روزیور تمام رو پا جو بنیاد کو ہو وی نکا اجنبی عورت سی تو خلوت کمر مت متاع غیر پر تو کر نظر ہی سیاست کام شاپو نکا دام	مرد کو نین عورت کو نیک نام بین خلاف کعبہ قرآن دیدہ ما عاقبت بین موقنان کوری ہیں لیک بسن زبر کی من سکو مثل خانم وہ ہی مرد و کوروا نام پر اپنی بی بدنامی نہ ہر خواہش کسی ہی وہ پر خط خاک کو نکو عبد اللہم والسلام

تفسیر

باب ہاک کی قومت عیب کمر عیب کمر نیکو بہت بد کام جان لونڈیاں اور بی بیان جو ہون ہو وی گئی عورت اگر مذہبی سکر	اور بیٹا بیٹی پر مت عیب ہر کچنی لونڈ کو پھی اجھا جھان اون سوا خلوت کمری قیل قال اور جس سے تمنہات کرنا تین بد

تفسیر

کر قباحت نا ہو جاد عورت کی کمر	اور تو سوا یاد رکہہ معہہ کو بہر

مسجد اندر توجہ ہو کر چلا
ایک دو گانہ پھرتی جب مسجد کو جا
روز و شب جو کانت تو فانی
ایک دن کیجا پچھن کا سات

گردنوں کی سٹ جادی ہی پہلا
اور دھوکے بعد ہی تاخیر پائے
روزی اور طاعت سی رکھتے ہیں
اوسکی رکبہ ناسیلا بہت ہودین

تنبیہ

رکبہ رضاعت کی نند اور پین سے
کفین خانی سی تو بیزار ہو
نوٹھی شری کو تو آزاد کر
وہر کو کالی ندی ای باخرد
کار بد ہو دکو تیری نامراد
بات میٹھی کر تو دکوشاد کر
پڑہ ناز و نکو تو باطل قیام
پانچ کھانا حد سی تو زاید کھا
جو دیا پاتو زیادہ اکل تھی

اور رسول حق سی اور امین سے
آگ میں جلنی سادہ دشوار ہو
اور اس سے کر نکاح ای ہی باخبر
خواہش حق سی سمجھ سکتے ہو
نیکیوں سی دل ہو تیرا شاو شاو
اور سماحت کر کھلا انداد کر
اور حذر رکھ ہر بدی سی تمام
قیمت و قیمت کی خالی چھوڑ جا
وہ ہی مغضوب خدا ای فی ہدی

تیر اندازی اگر کوئی سیکھدی

تنبیہ سکتیں ہوتا نہیں ہرگز کہنی

بہت آدہ لڑو و دشمنی
حالت سب سے
کے لئے
بہت آدہ لڑو و دشمنی

مذہب کا مقصد ہے ہر ایک کی اس میں سچائی کا پتہ

روز نوبت می بیند برود

و اینست که در روز نوبت هر کس که در روز نوبت باشد...

هو ضرورت سی جوازه بر خطر بیقرارمین جو کوئی ججو کا مو بیه مقوله مولوی کا بیان بکار سو دکھانا میں روا کر چه چی کام کھائی صحرا میں مسافر چهارسی گر نواله جو حلق میں چمکسی گیا نص سے جایز حیلہ شرعی سمجھ ہی تو اہب قبلت مد فرزکات لیک بلی حیلہ مذہبی سی بہلا نین روا سادہ کو صدقہ زکوٰۃ ہر مدی سی حق رکھی اسنی پناہ	۶۶ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰	۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰

تنبیہ

چون رمضان را تمیم گفت نین روا صدقہ بفضح و ملک اصل اتھا الصدقات للفقراء اجوان	تمیہ واجب کہ در آن رب الضل ہاشمی زوج وغنی کی دیکھہ واچہ کفتم قبل ازین ہم راست

عادلان

و اینست که در روز نوبت هر کس که در روز نوبت باشد...

و اینست که در روز نوبت هر کس که در روز نوبت باشد...

احاطت میں سید کو حال عجز میں	ہی روا بولی زکوٰۃ و صدقہ میں
لیک حق عالمان و سیدان	باید از ہر قسم پیشین میں
کہہ کرے حق دار و مین و اید ہو تو	تو نمکر محروم او کو ذی صواب
نہیں روا ذمی کسین و نیاز کو	اور صدقہ ہی روا سن یہہ بات
ہدیہ تو سکو دی او سکو ہی روا	نفل صدقہ سب فقیر و ن کو شایا

تقیب

مگر سہی تنگی تو غافل ہنہ	اور جزا افعال کی دیتا رہو
خوش رکھو اچھا کو با خوش	گرنہ بن بختی کے با و مقال

بقیہ و متمتہ

جو کسی کا طور ہی اور ہی نب	اوسکی باہر وہ ہنوی با اوس
بابین ابہام بد کا ہی خطر	اوسی تنہائی میں ہی تو کھڑ
شخص حایب کا اگر کچھ ذکر ہو	اوسکو حاضر جان کر اچھا کہو
لفظ موطنی بر حق و سرور روا	پس زد و معنی مرخ امی با صفا
سچا ہادی کوئی کسیکو ہیشمار	تم اوسی تہوڑا سا کچھ دہو اتار
جانب یا بعکس کا لینا بہلا	بہت سہی با تو نہیں ایصا

ایسا باندہ لفظ مولیٰ حق غافل اور ما
 بیخود نہ جانو اور صفت دار عالم کی
 انست موشیا با اور سب سے اور عالم کی
 علیہ دار سب سے سب از اور ان کی
 وقت حضرت شکر انور اور لفظ شکر
 کسنت مواء فعلی اور لا و لفظ شکر
 است معنی ایک یا غرض شکر آوہ
 و شکر معنی غلام زار کردہ شدہ آوہ
 لفظ شکر با عا اور سوال طلاق آوہ
 شکر پس با اور از و معنی شکر و شکر
 عرف با لفظ شکر و معنی شکر و شکر
 اولی اور جزو لفظ شکر است
 اول معنی کہ ارادت دینار کو شکر
 است این کلید اور جزو لفظ شکر
 اور چاہانت کہ بیخود نہ جانو
 قول مولوی ارم مصحح اور معنی
 و نیزہ ہم کلید اور جزو لفظ شکر
 است

کرمی تذلیل اپنی کوئی عزیز	تو اوسسی تو قیر کرامی با مجنن
این دوسم بیت اخیر در مصلحت دنیا است و از قرآن وحدیث	نوی اگر چه درین حال خاطر نیامده لیکن بسبب مصلحت رواج مجتبی را
اورخصی گمنا تو هرگز زمین روا	عاقبت میں او سکی ہو بدتر سزا
بہ گناہان جو کلباب میں جرم	بس صغایر اور کلبا میں تمام
مومنوں کو یاد رکھنا ہی موزر	اور گمنا او سکتین اپنی سوز
ہی روا ترک اوائسے جی جاو	گروین واجب چار گناہان
تم غلط میں شکر و استنادگی	منع تابی سہی مثل کی ہن
ایک ایک گن سکو مرنای جزو	شکر و دشمن کی مرئی سروز

نصیحت

بعد عصری صافی سرو جلی	منع لکے سی کسی میں جنیلی
خرم سی کرام اور تذبیری	مت گمان بدگرو بن تحقیق کی
چھوڑ کر جوئی نگر ہر گڑھوٹ	گھونکہ سارن لبوی کرنا ہووسی
شعبہ و کیوں در کو خوب ہی	در و حرم میں خوب پیرہ تیلون
اور زبان جاری رہی ڈکار	دل کو ہی مشغول کھد کار میں

پوعلی

مردانہ نفس کردن نمی کاروان است
 زینکده نفسی کردن بزدلانه در زبان
 این عیان غایب از خود دروغ بیگانه
 تو اب تا غیب تا فرخ بیخیزند
 کا نظر بیدار لغت اگر چه
 دیوان از حدیث نام نضال باب
 بر وایت کتاب دست برت گوه و اف
 در حین رافع میں بیخ از اب
 در حین کار بار از حضرت عالی در باب
 در حین سیم بری اور کردن قیاب از اورد
 نیز بیان آن در عوض جو حرم
 که در اوقات نظر در آن عقیدت
 بر عقیدت تادیر بودت که باشند نظر کردن
 اگر چه از کسی سببی گناہ بیخیزد
 باشد در دین سندی را
 عقوبت علی

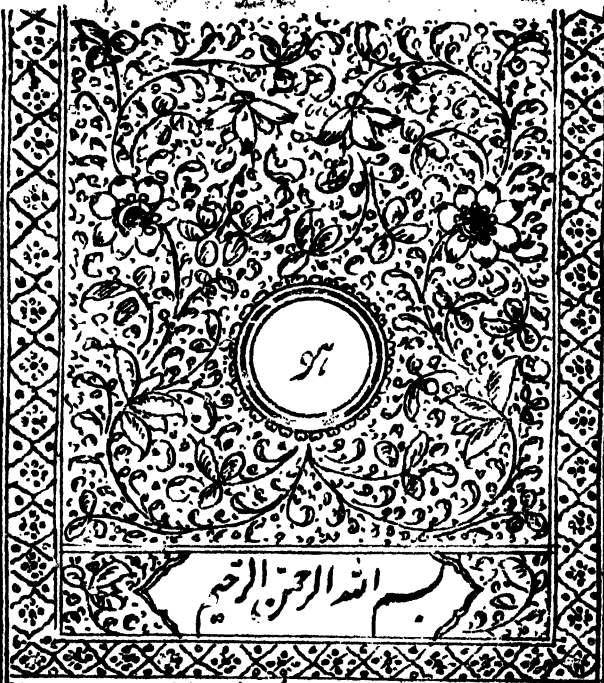
چھ ہنوں کو کہہ کر
 منع از زبانہ در شرح کتبہ ان

عرض سلام بر سید انام علیه و علی له و صحابه افضل
الصلوة والسلام من التسبیح الاکرام

سلام ای بادیه راه مین	سلام ای پیکر طول کلام
سلام ای معدن فیض اتم	سلام ای بیان نبی او پر سلام
سلام ای راه نجابت	سلام ای محزن جود و کرم
سلام ای پیشوای انبیا	سلام ای چشمه آب حیات
سلام ای چاکرت غلامان حور	سلام ای خاص مقبول خدا
سلام ای فتد انحر سل	سلام ای بنده اب و حشر
سلام ای شافع روز شمار	سلام ای باعث هر جزو گل
	سلام ای صاحب عالی وقار

بلا بقره از ما صد درود و صد سلام
با دهم بر آن اصحابش تمام

تمت بالخیر

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على حبيبه سيد المرسلين
محمد وآله واصحابه واتباعه الى يوم الدين اجمعين اما بعد فيكون
عبد الكريم بن عبد القادر که بوقت جلد بن چنان عزم
خاطر مصمم کردید که کتابی را که در میان این دو مشنوی است با بیرون
آورده این دو مشنوی را در یک جلد رشیدانه کشید و کتابی
که در میان این دو مشنوی بود بیرون کرده شد اگر چه در آن
هم ابیات مشنوی بسیار مندرج اند سو ای این دو مشنوی
لیکن بشر آن کتاب بسیار است از نظم آن بنا تراشید
چنان نمود که آن کتاب را با کتاب اخیر که آن تمام تر است

جمع نموده در یک جلد شیرازه بسته شود چنانچه این دو متنوی
در یک جلد شیرازه بسته شدند و این همه موافق حکم بود که بعمل
آورده شد و چشم این کتاب بدایت الایمان را باید کرد
و کتاب بحر مواج بسبب کلامی بسیار و نیز بسبب اینکه نصیحت
در امور دنیا است فقط میرون ازینها داشته شد و کتاب دیوان
در سه زبان نیز و کتاب سلوة علی النبی نیز برای رواج علیحدہ عموماً
للفایده و آنچه یک خطبه کتابی که مشتمل بر اسامی کتب بسیار
و نیز بر اصطلاح علم نجوم و قرات است از آن کتاب در اینجا نقل نموده
شد و آن اینکه مختصر از خطبه کتابی از تصانیف فقیر الی اللہ خادم
علم مولوی سید یعقوب مقبول است که برای برآوردن حاجات خواننده
شود ختم صغیر ۷ و ختم کبیر ۷۰۷ بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد للہ
نحوک یا من الرجوع الیه فی البدایة علامہ کشف ذخیرة کنز البدایة
فی الضایة و فتح عینی النون و العنایة مع الحفظ بحسن التعمیة و التبر
شیخ سید القاسم السہذیب نظم عمدة جواب العتائق فی اشرف سلاک العباد
و لیسہ نخبہ در رد القائل علی عبون و جہ الاشارات مع لطف حسن الرعاۃ

بالنعاية والمختوم الذي مع العجز والافتقار اليه بالنعاية موجز فليس سباب
 قانون كليات ذخيرة التفاهة والوقاية وحكمة عين علم سديد عجرات
 معالجات النجاة والكفافية تجريد كيمياء السعادة في البداية واعانة سفينة
 الدراريه على متن قاموس مجمع بحار التحقيق وانه التطبيق ومقام مفتي
 ابحر السدقين وانه التوفيق محيط افق مشارق شمس الوار القنديل مع
 تجويد الرعاية بارسان منخ الزاد ونفحات رياح التوفيق الرينس البلوغ
 على متوسط الطريق الذي هو العراط المستقيم والمنهاج للتقوم الواصل
 الى ساحل المقاصد الحسنة الكافية الشافية الوافية الحادية لاصول
 مدارك الروايه مع اعداد الفتح المعنى بخرانته الموهوب اللدييه واصيار
 المعالم والتنقيح والزيادات وشرح الصدور بمفرج رشحات المالحية
 وتوضيح خزائن عجائب المخلوقات وتلويح نكات جوامع الكلمات الطيبات
 وتبوير بدور لواجب المصانح في مطالع مشاكي منار العقول الادراك
 ودلائل مواقف المعقول ادوار برهين مقاصد المنقول مع الحزوين
 والاصلاح الايضاح اللعبات والهام ارشاد لباب التعانير وفتح
 الخفيض الثاويلات والتسهيلات في واقعات العبادات والمعالجات

الاده المتواليه التي اولا قدر وكان له البحر والنفذ ونماوه لموتوا لثمتي
 الى الامام السمرقندي مع البحر بالشهد وانت الذي لمن رجاء بحجب
 العبد عا^{سبيل} اللهم خصنا بفتح قنيتك واشبع منية قونا باغناء عن غنيتك اللهم اجعل
 غضبك المنكر المشهور بالفصاح والقبايح وليس لنا طريق تعرفك
 المعروف بالعارف وتحف النصائح الخالية عن الفصاح وبما قاله
 المولوي المعنوي في كتابه المعروف والمشهور بالمشنوي وشهد
 ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان سيدنا محمدا
 عبده ورسوله وتحفة منظومة الفيتة ازمار درر الصلوة المكاملة الطاهر
 وهدية مبسوطة طيبة الوار جواهر السلام التامة المعطره من ناسخ
 نسخ جميع المعدودات على خلاصته مصنفات الوجودات كشافات
 بديع معان القرآن على النحو الرضي للرحمن من منطق طين فيصيح وكلام
 متين نصيح بنور الحكمة البانفة كصور الشرب الزغنة بتلوج ميفع عجب
 وتوضيح لطيف غريب بتحقيق وقين رشيق وقوفيق تحقيق بلين بدقيق
 كل مقام وطين جميع المرام محل عوايد مشكلات جمه وكشف فوايد مؤتمعات
 بهبه بدليل اريب ساطع وبرهان عجيب جامع بالكل ترهيب وتاويد

واجل تفسير وترغيب تحرير شريف برين رايق و تقرير لمسخ عيون
 فائق مختصر او مطولا ومجلا ومفصلا تم به مصدر رقة العنين وكيان يظهر
 نور الكرمين وثبت بنزته للاشباح وتحقق به مراح الارواح وحصل
 به الكمال جذب القلوب الى ديار روضته الحبيب المحبوب اتباع ضو^ر خصاله
 مفلح السعداء الاصدقا^ء واقدر انور ش ما يله^م مسخ الاواب^{اء} الاجاب^{اء}
 مقدم الرسل واما هم^{هم} بو^{هم} خاتمهم وها هم^{هم} نجان خادمه كالرضوان هو^{هو} حبيب
 رب العالمين ناسخ الاديان فاعل العطف ذو التميز والبيان جليل
 تقوية الايمان وتكميل الايمان افضل الاخيرين والاولين عبد الله
 سيد المرسلين واقف الضما^{ية} والبدعات والمستترت عالم السبر
 والاشارات والمضمرات احمد احمد الحامد الحماد الحمود والمدوح الحميد
 لواء الحمد والمقام المحمود محمد المصطفى المختار الجاس^س صدر ديوان النبوة
 والرسالة الماسي بيارق نورجه ديوان ظلمة الكفر والجحاة والضلالة
 رقاب قلوب السعداء من رن عقايد الكفر والطغيان ومنور ظلمات
 الارواح بنور الهداية والعلم والايمان في الاباب والمنح والاشارة
 صاحب المعجزات والفتح والبشارات فائق رنق امانى الاقلام

٦
والأسنة فالحق نطقنا بالي الأرقام والأبينة هو الأمان الكامل المميز
لخلاصة عدة فتوحات خرازين نفوذ الضوض والسطان المنتخب المتصرف
على جواهر عمدة الذخاير ذوات نفوس الضوض خلاصة بستان حدائق
الكملات والفضائل ونقاوة دونه الخصال المحمودة والشامل رحمة للعالمين
بلا ريب خازن مخزن فتوح الغيب الشفيح الحسان المنان لمن طاشت
وقاشر سجالاته في الميزان عند ثبته الكتب وأسفار صحايف الأعمال
تجاه الله الملك الديان الذي اعترف بالغة وفضايله الجواهر والنبات
والحيوان والابن وشهدت بجودة جواهر محاسن اصناف عدول
الصالحين ولوا ميسر الحسان منجم تلاوة الفرقان ومجود حلاوة السلام
والايمان بالقرآن بتجديد قرارات حافظه بجمع تخفيف ترقين القلب وتشديد
اماله زنج اللسان وتجويد اوصاف ظاهرة وصفات باطنة تودى الى وصل كليم
الروح والرحمان على تزييل نافع لوقوف رسم مصحف وجه الاحسان
وتسبيل عاصم عن اوغام لمن خلاف الشيطان بميل قلعه الفواد الى
حدم الطبايق فاتحة المراد المدوح بمديح قصيدة بانث سعاد التارك
لما طرية الماسح باعناق صافات جبار قرم كمة القفال في الجهاد و

موبد الانحاب والابدال والاوتاد والاقطاب بالارشاد و
 الملك والسرير والتاج الذي ارتقى فوق الافلاك في بيعة المعراج
 افضل النخبة اولى العزم مومن يمين به بالجرم منه مهبط الوحي والملا
 اتباعت في الجنة جلساء الارايك او صانعة الجميلة في الصحاح السنة
 وغير ما ذكره شبيهة بلا طول وفي الموطا والمساند والسنة وجميع
 المجموع وجامع الاصول المتجنب المتعلمي عن كل الذمائم والذوايل والمنقون
 المتجاني جميع المكارم والفضائل وعلى آله المرشدين لتذكرة اخلاق الدين
 ولتبصرة معراج علم اليقين اساندة في جميع تحارير اهل العلم والعرفان
 وشيوخ كمال كل من جهابذة اهل الايقان والاقان الكاطين في ملك
 الرشاد الهادين لمنهج ابد و منابع منخ الخيرة البحارى ونيابح
 فيض فتح القدير البارى ومن جملتهم افاضل اصناف البشر الائمة الانبياء
 عشره رضى الله تعالى عنهم اجمعين وعلى صاحب الخوارق الباهرة
 والكرامات الظاهرة ذى المعارف والمناقب والمفاخر حيدنا وشيخنا
 ومرشدنا محي الدين السيد عبدالقادر الجيلاني البغدادي ذى القدر
 عنه وعنهم فبالنوسل بهم يحصل اسعاف الحاجات وتوفيق اخلاص العمل

وتبذيريه وبالاشتغال بالفكرهم واذا كان هم في عمل اليوم والليته تعبهم
 مودتهم سمته قبله محاربه مساجد ائمة المسلمين ومحبتهم اسطرلاب اسرار
 بعينه شمس رضوان رب العالمين وعلى اصحابه نجوم ضياء العالم الذين
 اشتبهت معهم المكارم شتهار الجود مع الحاتم هم الصواعق المحرقة للاعداء
 والسنج المضيق في النوادي الايام اربعة اركان الدين مؤيدى الاسلام
 والمسلمين وعلى كلمة العشرة المبشرة الكاملة للفاضل والفضائل حاوية وشاملة
 وعلى جميع اهل البيت وكل الصحابة وسائر الال والتابعين جميعين الى الال
 يزال بل في الماضي والحاضر والاقبال عدد الاوراق والاقلام وعدد
 الكتابين والازقام وعدد كلمات التذليل لا تتخذ ولو صار له البحر جبراً
 عدواً وعدد معلومة التي ظهرت ازلالاً واحوالاً لظهور آيات اللهم صل و
 سلم وبارك عليه وعلى آله وصحبه فان جهنم المعنا واعتقاد فضلهم المبنا
 والمعنا خطبة كتابي بسم الله الرحمن الرحيم ان اولي ما يستلذ به الطبايع
 والبقوس حمد الملك المنعم القوي القدوس واجلي ما يقضى به اذمان العبيد
 وتغزل الاحرار شكر الصانع القدير الغفور الغفار كنوز الآيه لا تتخذ ولا
 تخصي وبحور نعمه لا تبدي ولا تقنى والصلوة والسلام على منبوع الفروع

يزال بل في الماضي والحاضر والاقبال عدد الاوراق والاقلام وعدد
 الكتابين والازقام وعدد كلمات التذليل لا تتخذ ولو صار له البحر جبراً
 عدواً وعدد معلومة التي ظهرت ازلالاً واحوالاً لظهور آيات اللهم صل و
 سلم وبارك عليه وعلى آله وصحبه فان جهنم المعنا واعتقاد فضلهم المبنا
 والمعنا خطبة كتابي بسم الله الرحمن الرحيم ان اولي ما يستلذ به الطبايع
 والبقوس حمد الملك المنعم القوي القدوس واجلي ما يقضى به اذمان العبيد
 وتغزل الاحرار شكر الصانع القدير الغفور الغفار كنوز الآيه لا تتخذ ولا
 تخصي وبحور نعمه لا تبدي ولا تقنى والصلوة والسلام على منبوع الفروع

والاصول وقاموس من بحار المنقول والمعقول الذي تحدى بالثلاث من
آيات كتابه فصحاء العذنان وبلغاء القحطان فرجع الله تعالى حجة على
خصوصه كما رفع على السموات على مركز الغبراء وانغرتا بعيه وسلكى طريق
اطاعته ما دام السماء والذكاء محمدن الذي اعلاه الله تعالى فارتقى فكان
قاب قوسين او أدنى فاوحى الى عبده ما وحى وعلى آله واصحابه اجمعين
الذين اوفون الله عهدهم ولم يبلغ معشار درجاتهم غيرهم الذي جابوهم
الالكلمات والدرهم بوزن الخلق اجمعين وسبهم خطبة كتابي
بسم الله الرحمن الرحيم ان علي بن ابي طالب من بيان الاقلام واغلى درر العقول
بهار قاب عرش الافهام حمدهم رفع خبايا السما وبغير عهد وتدر وشكر
احدا انكر ضوئهم لطيف الامن بعين قلبه رمز محمد علام منجى من نعمه التي
لا تحصى انشاء والامارة وشكره علام اعطانا من الاله التي لا تقبل
التعد والاحصاء والصلوة والسلام على افضل الانبياء وارفعهم في
الدرجات والمازل الذي ميز بين الجنيث والطيب بحكمات الال
شمس النبوة والرب اله الذي لا يحيط بنعوته المطولات فضلكم
ارسله وعلى آله الاقنيا الاصفياء لاسيما من هو منهم مصداق العلماء

اول تسديد الخ

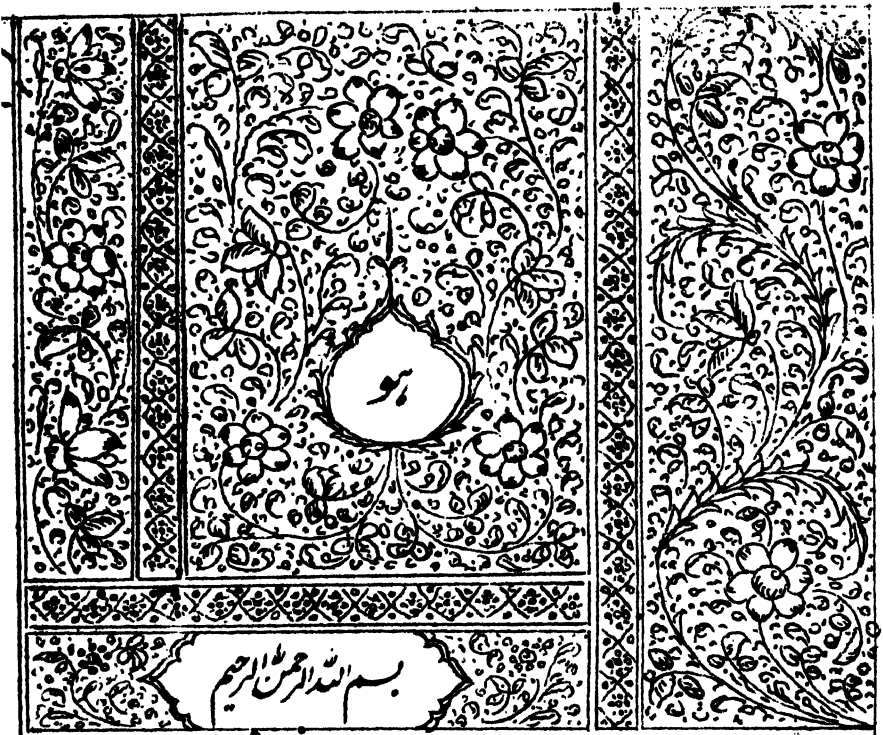
ورتبه الانبياء وعلی اصحابه الذین ہم کالجوام الا برتقاء الخطبه کتاب
 حج بسم اللہ الرحمن الرحیم بہترین بہترین لغوی کلمہ مانہ زاد
 راہ آستان کعبہ مقصود تواند بود خدا در پست شمعیت کہ از قریش
 نام بر شش مہر بیک کویان داعی ارادت اویند وامن و آتہ الا
 ہواخذ بنا حیثنا ان ربی علی ہر اط مستقیم و در و نامحدود و سلام
 از حد و عدا فرود بدیہ روح پر فتوح قابل مابین مسجدی و قبری از غنمتہ
 من ریاض الجنۃ و بر آل اصحاب او کہ مستحبان خمس موجود و ما دنیا
 حرم رب محبوب و اندنا بد آلا باد تو اترو توالی نازل اباد فائدہ
 و بسیاری از مکاتیب کہ باہل علم بہ تحریر آمدند تہ خطبہ حمد و صلوة
 مقتضی میداشتند لیکن نقل آن خطوط کمرفتہ شد از آن سبب از
 هیچ یکی از خطبہ و مکتوب نقل نماند و رسالہ مہر کہ مسمی است باعلان
 المنع بالجہر عن اخذ الزیادۃ فی المہر نیز خطبہ وارد یعنی رسالہ دوم
 کہ مشتمل بر آن جنین آمدہ سبحان الذی تجردون مبادی شریک الوارث الحق

تمت بالجہر

روزستان

روزستان

SHARIF JUNG PUBLISHERS
 Oriental Section
 URDU PRINTED BOOKS
 Accessions Calligraphy
 Subject

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جسکو ہی مخصوص عظم و کبریا
 خاص اسکو کہ جسے چاہے وہ اپنے
 قاجزہ یارب فضل رافتگ
 ہادی جلا طرف جملہ سبیل
 وہ ہین افضل بعد حکلی و السلام
 فیض حکوت تھانی کی ذات سی

حمد و شکر آنات سی مختص ہوا
 ہین سہی اسماء حسنی اور صفات
 عبدک الراجی را جمنک
 اور صلوة او پیر جو ہین ختم رسل
 انبیاء سب اولکی نایب ہین تمام
 اور او پیر آل اور اصحاب کے

وصف و عاصی خاقان روم اوام اللہ تعالیٰ دولہ و جمیعہ و ملک
 خان بن محمود خان سلطان حمید
 نام اولکال بعد بھی لانا صحیح

ہینکی خاقان روم کے عبد المجید
 ہین اول اول ہوا الاخر فصیح

نام مولوی روم در حالت شوقی سابق
 اور وصفات ان مذکور شدت چندی
 و حافظ مولوی حامی بیخبرہ زیادہ تر اولاد
 روم رجم اللہ وصفات ان کردہ اندر

شاہ جتسہ میں سب افغانی عہدین	سب نصار اور کئی تابع عہدین
جن تمام کے حمایت میں رہیں	فضل کے اور سکری عایت میں رہیں
خوبیاں جتنی ہیں شاہ کی تمام	حق تعالیٰ اور کینتین رکھی ملام
اول منہ بردنیائی ناپا نڈارا	ہم بغیر یاد حق دم ہر میار
سب تحریر محمد وزیر	
حکم حضرت مولوی یعقوب کا	بندہ خادم پر ایسا ہی ہوا
تکلمہ اب یہاں ہی لکھتے ترغیب کا	جس طرح کہتا ہوں میں تجکو جتا
حکم پر ثابت ہوا اب محمد وزیر	یہاں سے لکھتا ہی بطور لیدر
لکھ دیا تھا مختصر ترغیب میں	تھوڑے سے ایات فخر الدین میں
پیروم شد لے نظر کر کر اوسی	دیکھی اصلاح اور کینتین چور لکھی
سب کینتین کر کے عیب میں لکھا	بعد اس کے تکلمہ بھی میں رکھا
مثال وجود ذات و مظاہر و تعنیات و شخصیات ان ذات و کلمہ	
المثل الاعلیٰ	
کسی چیز اچھے روزن کنی	و عدوان ہر پارہ شیشہ زنی
ہم کنی دران ہو روشن سراج	نور ہر روزن برآید زان بجراج

۱۱۱۱
 اس وقت تو کلام میں جاننا پڑتا ہے
 بعد از ان کلام میں اس اصلاح ایسی ہے
 اس بارے میں چند دن اس نکل و اساتیر میں
 از خود شدہ ہوں اللہ تعالیٰ پر توکل ہے

۱۱۱۱
 اس وقت ہر پارہ شیشہ زنی اور مثال
 میں سراج کی زردی کو دور کیا اور سفید کیا

سید
 سلطان مظفر السعید از ذوق کمال
 فرموده ایمان تا به تیره زود بود غازی بوی شیرین
 از او در حق خود و غیب او را در ظاهر است
 در این کتاب از اشعار و کلام او در این کتاب
 کی بود

هر چه معدود است رنگ بخاورد نور این وجود ذات اعیان اشکال	نماند یک آن مصباح کیدان با ضرور بر تراز بر شمی جو و ذوالجلال
تمهید و کسر شعب ایمان مثل الاعلی	
شجره ایما که می جنتی هین شعب کچه گنایون بیچ او نس آچکا نام اسکا هی صراط مستقیم هین مکلف پر بهی احکام جان بو وسه مجنون و صبوی سیر گناه گاه فرزانه کند و یوانه را	حکم سی حضرت کی ایب گنایون بس او سس جو باقی را سو سبیا گنای بی بی بی مقبول در گاه کریم نین هین مجنون و صبوی بی بی جان پاک هین ده و نب سی در عقید گاه و یوانه کند فرزانه را
شروع بیان شعب ایمان	
بی عبادت بی شترک گناه اوردی ترک عبادت بی گناه فعل دو کبر و فعل بی حرام	سب گنه چون ترک بود قراب فاعل اجرام آخر شو تبا فرق باشد در میان شی کلام
شروع بعضی از عقاید بیل مندرکیم	
هین سموات اوز زمین باقیها	او کون خالق بی ضروری و حد

شعبه
 شریف ایمان در احادیث صحیح بود ان نقل
 شده و بیان تفصیلی از ان با بیان نقلی از
 احادیث صحیح در است ۱۲

شروع
 بی عبادت اوردن و ذوالعین همواره
 حضرت علی را در عقیده و صحابه و سلم
 در باب خود سوس است شایرین امر
 پس سخن را که در متن در یوانه
 مکان باشد متوجه از ان در چه قابل ان
 حضرت است در ان ۱۲
 در ان حضرت برای استی بر است و توفیق
 حضرت شان در ذوق غیب از دست
 نیز در ان علم

نسخه

رجوع لبومی شعب ایمان

جان خود سے ہم درود اسپر تر ہو	تابع مشرع رسول اللہ رہو
در عشق حق میں دل اوچا کر	عالموں سے مسئلہ پوچھا کرو
اور خلاف اسکی ہی تم ڈرنی ہو	ظاہر و باطن میں ایمان کو رکھو
حق سے دلین رکھ تیری خوفت جا	جس سے بدن نامی اوٹھی اسجا بجا
ترب خاصان خدا مرغوب ہی	ظالموں سے دور رہنا خوب ہی
اور لازم ہی رہنا باالقضا	مبصر و شکر انسان کو لازم ہوا
بی حیاء تو نایب شہ سلطان ہی	اور حیا تو لازم انسان ہی
منع میں ہی مشرع میں تدبیر کو	پہر تو کل ہی تو باندبیر ہو

از معنوی مولوی روم

با توکل زانوی اشتہر بہ بند	گفت پیغمبر آواز بلند
منکر و ای توکل مخلصان	بیدرو بی بند صدوق و مکان
اور عادت رکھ تو توفیق کو کسر	اور تواضع اور رحمت بر صغیر
کلمہ طیب پڑھو شام و صبح	ترک کر کہو حد و حد تباہ
رکھ حد سے طبع کو تو اپنی دور	ہی تباہی طبع جانیز و رامی

توبہ استغفار و ایمان کر نیا
 اور ضل بد بعب بدتر ہی کام
 علم قرآن پڑھ پڑھا تو غیر کو
 نانا تو ویسا حد سے زاید چہر ہو
 دل علاوہ ذکر میں مشغول کہہ
 قہم کر معنی کی تین قرآن کے
 مشکور و افراط تجویذی کر انم
 اور تہ تبر شرح میں مغرب ہی
 کہہ ہندی تو عمر ساری ہوں میں
 لغوی ہی اعراض کرنا کام ہے
 کہ حذر ساری نجاست ہی علم
 کہ اثر جاوی وہ ہوئی خشک جا
 اور وضو سب حال میں تین ہی
 یعنی پٹھنا بیٹھ کر تین ہی روا
 بیٹھ کر پڑھ کر کہہ کر انارہ سکی

خلق سے اللہ کے دلیں رکھ گیا
 جس سے انسان ہو یہ ابد تر نام
 بد جبکہ مت بیٹھنا جا دیر کو
 نانا تو ویسا سر کہ تم ہی ناسنو
 کچھ درود و ورد کا معمول کہہ
 اور عمل کر اسکی اوپر جانکی
 باز رکھتا وہ تہ تبر ہی کام
 نص قرآن میں بہت مطلوب ہی
 ہو وی ضایع عمر جو کی لغو میں
 مومنو کا نصی امین نام ہے
 با طہارت کر او اصوم و قیام
 ہی نماز اسپر تم نین روا
 کہ کہری کوئی تین برا گز نین
 نطق پڑھ لی تو ثواب آدما ہوا
 عرض میں ہی عذر سے جانیز ہی

و بس در بعضی موم و کمانہ نطق
 کز تین خود و سیدان کز نطق
 ہلادہ از تہ و اولی نازند ان
 و انہ تہ خراب و بود و ثواب
 باین دوگانہ و عدہ حصول ثواب
 حدیث آرد ۱۲۸

بیماری را که تمام تو از آن بگریز
چیز طریقی اول ۱۱

اقتدا قاعد کی قائم کورودا
ستر عورت تو ہمیشہ ہی ضرور
مار کے ڈرسی جو وہ مردان تھا
کر بزرگون کی دکھی عورت میان
با سخا و جود اطعام طعام
پیا سی کو پانی پلانا ہی ثواب
اور عبادت تو نیت اور نیت
خط کو لکھ کر خشک کرنا خاک
عجب بد کوئی کورودا حبیبی
دو تو نیکی گھر میں مہمانی کرو
ہر بد دینا دوست کو ہی بہلا
عبد کا احسان مرد کو بہلا
پھر اگر بالعکس ہی ہو وی تو ہوں
نیت ہی تھی تو پانی میں نڈال
اور دس دن آخری رمضان

رہی اہل فقہ میں ہی با صفا
با ادب رہوی تو رہوی با سرور
آئی حضرت کی ہوا عریان تھا
مرسلون کی دیکھی عورت مردان
ہی غمی کو بہ ہی لازم و شام
کر مرد مقصد دلانا ہی ثواب
دو دستار میں پہلی میں یہ
یہی سنت پاک ہی پاک ہے
کر کہ تیرا با مردت کھر بسی
ہر سافر کی ہی کر مقدر ہو
تو تھا دور و آجا بود ان جزا
عورت تو نکو ہی بہلا عتق اما
یہ ہی عتق ہی غنیوں کو کہہ
ہات پنا دہوی بن سنت کی حلال
سات شبکی اجماعی اگر کری

جنت میں ہم کو کس کا نام ہے

تجاویز بنت بد است بیک کلب
دندان شکر بہ تخفیف شد و ہتھا و دافع
دال ۱۱

دراخت و در باغ و در باغ و در باغ

شئی نامعلوم کا چھپا ہنکر
 حکم حاکم جو کہ ہو با عقل و داد
 ہر کوئی حاکم کا ہو اپنی مطیع
 منفق آپس میں ہو کر کام کس
 اور ہر اصلاح میں الناس فرض
 شہری ظالم کے چہوڑا مظلوم کو
 خلق ہی آئینہ اوصاف حق
 نیک خلق اللہ کا مرغوب ہی
 ہو معامل خلق سات چھی عمل
 اور تابع رہ تو سنت کا رام
 رکھو دعا قرآن لازم حال کا
 اور میں و نذر کو کہ حفظ تو
 جو قسم اچھی نہ ہو تو اسکو توڑ
 ہی سبب تابع اطاعت ناگری
 جو بغاوت کرنی نا حق شاہ سی

کیج میں ایسا ہی ہر سن جانای ضر
 سبکو ستای نہ ستای خشاو
 حکم ران سبکو ہی ایدر وضع
 جمع ہی بہتر بیک شخصی پس
 کہہ چہ نکو اسین کچھ ہی ناہو غرض
 اسین حقلی کر رضا معلوم تو
 ایس ہی پیدا کیا رب الظلم
 حقلو بندوں سے تو بہر مطلوب ہی
 کہ ہمیشہ اور نکر کر دو غسل
 اور یقین ایما نکار کھہ بالادوام
 اور قسم غیر خدا کے تو نکلیا
 کہ تو سچی نذر کو ہوراست کو
 اور گناہ او اگر مہ نہ غور
 جنگ تب ہی بوجہ ایجاب حبی
 وہ تو جاوی اپنی مال جاہ سی

فائدہ یہ دینی
 تین دنوں میں
 روزانہ قرآن پڑھنا
 اور شکر و تحمید
 اور سبوح و قدوس
 پڑھنا اور دعا
 پڑھنا اور غرض
 پڑھنا اور غرض

سب لڑن اسی پر حکم شاه	شاه وہ ہی جو کہ ہودی این شاہ
اور مدد لازم ہی تھی کام پر	واسطی اللہ کے نین نام پر
رکھو آسودہ رعیت کو مدام	عدل کے احسان سی ای نیکنام
اور مرابط ہو کر بن سد ثغور	رہوی دار اسلام کامفید
اور چوکی پر پیکان جو سی کام	کام پر اپنی رہیں وہ بانظام
کہہ دیا جس امانت تیری ہی	دی اوسی لکھ دو سری پرین
اور سخن تینا نیکا پونیدہ رکہہ	اوسکتین انخاک اور مر سی بلکہ
جو کر بن گمان ہو لکھہ پڑہ کر کر بن	اور مہور شہدان اسپر کر بن
مل و حرمت فقہ سی در پیتا کر	عالمون سی اسی ہو کر باخبر
جس کے کوئی قرض اسی کو دی ضرور	مان پیدہ محکم خدا ہی ای غیور
بڑا پتہ پورا ہو اوسکتین لکھین	اس قسک پر کہ جو بانہم کہین
اوب ہو اوسکتین دیوین جتا	کاغذان سپارین نکھین ایک تیا
کہ نہ ہو تو حکم حق تاخیر ہے	بخشہ نیا بی بلی نر سیر ہی

ان انورس نامت من الامالت والمواع
 جوان لکھہ اوسک ان نو در الامالت ال
 ایلیا کونہ اسستل سبوی روک

اجدگی از میان قرض در رسالہ اولی مذکور شد
جو پڑو سیکو کوئی نامن ستا
لی تجھ اپنی وہ دوزخ بیچ جا

اسکا تو ایان ہی نہیں ہی قبول بر سزگان سبقت و پیشی کن ہی کریم و عزیز ہی مومن کو کہی جمع کرے کہ کوئی مال حلال گفت سفیان توری ہی مرو معتر جمع کر رکھتی نہ وہ اصحاب مال از کجا داد غزان اصحاب مال لیک چاہی ہو رویہ خوب تر مال کو انضا و حارس ہی ضرور ہی امیر و مکر و فقیر کو نہیں	اسطرح فرمای ہیں حضرت رسول با جاکیشان رہ و خویشی کن اور روز فرمائی اسکی عقل ہی ہی زکوٰۃ اسکی کہی بدین حال و رہم و دنیا را باید بہر عمر مال کی دی سکتی نہ وہ اصحاب مال جمع کر انرا نکر و نذا حلال مال غیر او پر ہو اسکی نظر ناکہ رہوی جان کو تیری سرور نیکی صدقی واجب سپر کہیں

بیان خواب اولیا

چشم پوشیدم ترا دیدم خواب	خفته راجت بیدار او فقاد
تغیبہ دیگر	
عذر ریجی جب کہ نا توری وضو	نوم ہی جب تک توڑ کی کہ
غذاتاب ہوئی استیجاب سی	دقتی صحبت کو بھی دیا کہی

وین خواب او روز غازی چنان است
کہ مال بے خرج باید کہ و غری باید در
وین خواب محمود ایسا کہ زکوٰۃ مال پر دینا دہ
بانتہ ہر اس اللہ عز و جل پر ہمہ ہا مال
طیب است و کسب مال اندر از اوست
ہر عزت در حق کسیک باہر آن باشد

اسم کو خواب اولیا
بنا خواب کو توڑ کی کہ
بنا خواب کو توڑ کی کہ
بنا خواب کو توڑ کی کہ

ہی تکسیر بالکبر یعنی جد یر	مت ذلیل ہے نین کر ای ضمیر
بیشی رہتی ہی صحابہ آپکی	حکم سے جب آپ آتی ہی ملی
ذائقہ حضرت کی یہ کورہ تھی	ہو کی قائم تم کرو تقسیم ہی

تفسیر

دوی تو کھانا اتر باکی تین ضرور	خاص جو نزدیک ہونا تا زور
یونہی تو کیا ناسکھو دنیا ہی پہلا	ایک ہی سبکا چین بابا پ سا
دوی اولو الارحام کو کھانا ضرور	لی عا اگلی کہ رجوی باسہ
گر موبن اہل ارتھ مو سترین طلسم	مرد و عورت بی ہونکو و اسلام
غیر اصل و فرع و زو بہ تبت کس	کہ بہ ذمیت سنا مذ نفقہ بس
سیر کہ وقت نین غبا فغب	غیر زوجہ کر غنی ہی لایعبد
بر فقہ است اکل فرع و زو بہ بس	غیر ابن نامیت ہی بیچ کس
ہین حقوق زوجہ تعلیم مہم	مہر و سکنی علم و نفقہ اور تم
اور حذر و نگو ہی دی اور بیچ	جسکو جسکو جو ہو لاین طو ز بیچ
بہول مت حصہ سے ہسا کتین	کہہ مری بس نین پایہ کتین
اقتراح دوستو نکو ما نیو	صاحب رہتی کار تہ جانو

فہم خائف رہیں
یعنی ہارن باہنی ہون
نوروز نمان سکوہ

جس کا دنیا عرف میں معمولی
 ایک جو لیوی اوسی لازم وفا
 کر طبیی داد چون سم کی دوا
 جسکی جان ہووی مخلق ہووی
 سکو ہی نقصان نہ ہو بچا ایک
 کام جو ہووین معالی کر پسند
 اور تچد با فله حقی کہا
 منع مت کر عاۃ مبذول کو
 غلہ ہی یک سبال کا بہناروا
 اکل طیب اور زینت نین حرام
 حد سی زاید مانگ مت قیمت ہی

منع اسکا امر نامقبول ہی
 بیکا چھی طور پر لانا بجا
 گفت پنچمبر کہ ضامن دان ورا
 و سکینن جلد سی تو کہا نیکی
 بیا نہ بجادی تیری طبع نیم
 اور ز زایل سی تو کہہ مہمت پسند
 فرض زاید ایک حضرت پر کہا
 کر تجا و زنا کرین معمول کو
 بلکہ سنت ہی ز سالار پدا
 پرنی النفس ہی کہہ مقصود تام
 کرا طاعت حکم صاحب فضل کی

بیان صحت طریقہ اویسیہ

کر شود شخصی ز شخصی مستفید
 شہاد و حیث از سرور کل مستفید
 اور افضل اویسیہ است جوان
 کہ کہی اویسیہ فرنی

فیض سومی ہست ممکن ایمر پید
 نیست این از سپردانش عم بعد
 سپری ظاہر از نوود روان
 یعنی از اویسیہ قریب

ایں صبح اربعہ صبح با بیدار کر
 چو کہ گفتن نامہ بسیار صبح با بیدار کر
 اخذت صلوات علیہ و علیٰ آلہ و صحابہ وسلم
 غایبہ بسیار از دست شری بانان مبارک
 چو در کردہ از نقصان مال و غیرہ و با بران
 این صبح اربعہ صبح با بیدار کر
 اویسیہ اور وہ شد

سیری باطن از دوزخاری بود

سرکه انکارش کند عاری بود

باز رجوع به بقیہ شعب ایمان

از علم عمل این اثر

که اذیت خلق کی رستی ہی دور

جستہ رفقہ دور ہو پوچھا سرور

بیٹھتی ہوں جمع ہو سب جس جگا

مت بخش کس کس جگہ کو دلربا

و ہوائی اعضائی وضو کو ایکبار

یا کہ دو دو بار زمین ہی زمین عاز

مار تو بید وضو ای با صفا

شکر کہ پر ایک چلو آب کا

اور ہر کوئی نکر اصنام کی

پاس داری رکہہ خدا کی نام کی

سزین جسکی بان ہوں رکہی وہ

نہیں ہو بسی سنتوں سی فرجی در

مضضہ مسواک استنشاق کر

مشکوئین فہم کو توطاق کر

قصہ نقی الباطل و خلق نماز

ایسکو تو سنت سمجھ ای نامدار

قبل عریانی تو بسم اللہ بول

نی فرد رنگی تو عورت کو نکھول

غسل و ختنہ حلق و قصر ای یا عین

اور نسک پی کا پھی اچھی ہی تیز

ایک بکر او اسطی بیٹی کی کر

اور نہ بچی کی یک جونی خاطر

اسین بوی فرض سکو فرجن

اور سنت جو کہ ہی سنت کجمان

عمرین برشتاؤ کی عریان تلین

بہر ختنہ ہی ہونی حضرت خلیل

تہنہ صبر الدین بھون من دون اللہ الایہ

در حدیث اربعہ کتب مشہورہ از ان

سینک کجولفت والاس با کفن

انست شہادت بیخ ادرہ بیخ

ایکون و بیخو انک

جہاں سے بہتر بہتر ہے

تختہ میں کر احتیاط ای باخبر	تا کہ ناعنین جن جاوی پس
گر چه بیاسب طرح سے بی روا	تین دمہ پانی مینا ہی بہلا
پانیکو چوسو نہ لو گھوٹان ہری	ہو زیادہ شرب و نیک وقت
اور بہت تھوڑا بھی مت پی باوقار	کیونکہ حاجت ہوگی کھجکویا بار بار
صبر کرنا یاس پر بیگیا بہلا	جس سے ہودی پیاسیں زیادہ

و علاج ازینہ ہے
بزرگ ایک کعبہ تین بار
چند

فوائد نصیاح بعضی از بروی حکمت اندو بعضی از بروی
احادیث و اولی موافق حدیث الحکیمہ المومنین
وجود ما فہو خیر بہای احق

در بیان مرد و بان
نشین فاضل کن
علاج ازینہ

بہوک سچی ہو تو تب کہا نیکو کہا	قبل اکل و نوم پاخانی کو جا
گنا کہاوی تو نہ کہا تو صید کو	خیم کا ہر کام میں رکہہ قید تو
صید و موزی بن چلا مت تیر کو	مارت ذمی رو حکلی تین تیر تو
بڑھی عورت سی نکر صحبت جوان	مان یہ قول حکیم اسی مہربان

دار زینت آفتاب معلوم کن کہ اگر صحت
راہ وقت نازت کار و خوش
راہ کز در صومرا و در کز
دوستان و زینت
علاج ازینہ

خینا منخل سیرج البضم ہو	خاندہ	تم ایسے سنت سجو کری کرو
موجب غسل یک سی گر ہوز یاد	ایک غسل انگوی بسی وسیلہ	تو وضو کر لے کہ را می باخبر
با جنابت عود و اکل و نوم کر		

سیدنی خانہ صاحبہ

جو مومن ہے کرمی خانہ خراب
 یہی مصور کی پیشی قدرتِ دال
 بن کر ہی حقلی نو کچھ کس سے بنو
 جو ہوا چھا کام ہو جتنی کیا
 ما عبد طاغوت لو شاء الاله
 انہا کو با ادب معصوم جان
 انہا کو معجزہ ار باس بین
 ہتہ رسول اللہ کی زاہد مجزات
 چون قرکاشق تکلم بالبحر
 اولیا گوہن کرامات ای سعید
 جو کہ ہو متبوع انکا ای پسر
 ہن کرامتہا تو عند اللہ ان
 اور عذاب قبر اور آرام ہی
 اہلین معکے قبرین منکر تکبیر

ہوے اسپر سخت تر قبر و عقاب
 نیک و بد کی وہ کرمی صورت کمال
 ٹیک پینہ سے زبان ہی تم کہو
 اور بدی کو مومن اپنی پر کیا
 بی ادب قوی است شد قابل تباہ
 مت ہو تفسیری قصص سی بدکن
 وہ افضل سب سی خیر الناسین
 نین شعی بسی کو بی بنی کو ذر
 اور تو اتتر سی بلا حد در خبر
 مان لی او کو جو کوئی نا ہو طید
 ہن کرامات ولی طاج او ہر
 انما الایات عند اللہ خوان
 جیسا جیسا جسکا جسکا کام ہی
 ڈرک سیکو ہون کیسکو ہون بشیر

مثال نامعلوم شدن عذاب قبر و آرام قبر لبعوام

و قالوا لو انزلنا
 بعد بام
 اور اللہ نے بھیجی
 سن لو کہ اللہ نے
 غیر وہ

تشریح آن کامل ۱۲
 جامع عالم شایسته خواجه امین
 در بیان آن در رساله کتب و کتب
 در بیان آن در رساله کتب و کتب
 در بیان آن در رساله کتب و کتب

کوتی سوئی کسی مانند می بر اگر اور شفاعت راست ہی اس پر طبعی لوک بھی لبوین بجا آخر تین دیکھا ہی حکم راست اور دنیا میں نہیں ہی وہ روا	خواب دیکھی سکونا ہو دی خبر اذن سے اسکی رسول اللہ ہی ایک کبریٰ حاصل حمد محبتی حق فرمایا سو ہی بی کم و کاست خبر خواب چشم دل ہی بی ریا
فائدہ بیان توحید شہودی وجودی	
شب شہودی قابل تنزیہ ہیں اور وجودی قابل تشبیہ ہیں ذات حق دریافت میں کسی پر حساب و معج و ہر آہ طرف پر قماش و ہر قبیلہ رشتہ ہم	حاذر از میدانکہ تشبیہ ہیں جامع التشبیہ والتنزیہ ہیں پانی والی چھہ تنہا اسکی پاس عین آب مطلق آمدنی حروفہ عینات پنہ باشد ذی کرم
تفسیر	
تو نہ پڑہ ہرگز ضراط المسقیم صادق و صادق و ال کا مخرج صحیح صاف برابر بائد ناخلف امام	صادق کی تین ضاد مت پرہجوم اس سون تجوید کو صحیح صحیح بعد مردم کو دک زن چون قیام

برای مثال خبر دریافت مایات اشیا با
 حکایت مولانا زین العابدین پیری در دریافت
 بیک از اس پیران در روشنی بیان فرمود
 در بیان جادو دریافت کنند ۱۲

مثلاً در کتب و کتب در بیان رساله کتب و کتب
 میں در کتب و کتب در بیان رساله کتب و کتب
 عن علی مثال در کتب و کتب در بیان رساله کتب و کتب

پانچویں تالیف میں در کتب و کتب در بیان رساله کتب و کتب
 سورۃ فاتحہ است شرط بلا حرج بخواند و کتب
 گوید نذر نماند ۱۲

خبر بعضی کو ذکر آن کہ باور از خود در کتب و کتب
 و ہر تفسیر بودن شرط و مصدر باب معانی
 معنی ظاہر است ۱۲

گر کسی مغرب کی ایک رکعت ملی
 رفق کو لازم رکھو ہر باب میں
 کسب و صرفہ جو کوئی ہو جانتا
 شیعہ کم کرتے تھے احمد مصطفیٰ
 استقامت تم کرو اسلام پر
 دروغا مخلص کو تخییر بر ا
 سبیل لیدر اداون ضرور
 گھر میں کسی جان تو چاہو چہ کر
 کر تو استغنا تکبر کا جواب

تو تحیات اسکو دوم میں . سہلی
 اور صلابت دینگی ابواب میں
 چہ پور دنیا اسکا میں اسکو پہلا
 تب پڑھی حمد الہی اشج لنا
 کیونکہ لغزش دہنیں ہسکی خطر
 ہم خواہ از کس تولد شا کرا
 لیک ہر راد او دن از مقدر دور
 اور کرے تو سلام ہی باہر
 اور بخشش ہو سکی جعتی تو اب

تغنیہ

مردوزن جو کوئی کہ دنیا میں
 کہ نہ ہو اسکو کرمی اسکا قریب
 حقیقہ و اشیا دمن اور با پہلا
 ہیج محتاج ہونا ہی سنت مدم
 اور نرمی سی سخن کرنا پہلا

خرچ و فن اسکا ایسکی مال سی
 اور بیت المال ہا ہر غریب
 اور خلوا الابیات من ابوابہا
 بعد تسلیم از بنی خیر الانام
 فی درشتی خوب الالبعض جا

فقہ قرنی اور اس وقت کی لغت
 ایک فری مال نہ جانو کہ اس خط
 حضرت علی رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ
 یعنی فری میں کہ ملک خواہد ہوں
 اپنے پیاسے پیادوں اور ان ذراست
 ہوت

سنت تکبیر بم مشرع داند	بچه را کس از عمر شیرین زمان
و ان آوان در کوش او بم عادت	اهل دین را از عبادت را حضرت
آخر سبحان کی آیت سکا	بچه کو اہی صاحب علم و حیا
وقت پر بسہ اللہ خو انکی اگر	بہ پڑا دین خوب ہی اہل تہجد
انہیاسب واجب التظیم ہیں	بعد حضرت افضل براہم ہیں
بعد میں عیسیٰ موسیٰ اور نوح	ہیں یہ پانچوں صاحب عزم و نوح
چون اولو العزم از بریل حق مبر	چار نام انبیا انجا ہفت
تہی حمد کہ سلط معراج ہئی	بہ عقیدہ کا مون کا ہی ہی
مت قسم کی کہ عادت بتی	رکھ تو عزت نام حنکلی با ادب
ذکر حق کرد در قیام و در قعود	بر جہت و اضطرار حاجت اہی و دود

فائدہ

از متنوی مولوی اردو

از متنوی مولوی اردو

لنگ و لوگ و حقہ شکل بی او	سوی او میغتر و اور اسی طلب
روند و شب جمعہ کا پیرہ اکثر درود	سورہ کہف اونین ہی پڑھی
تین گنہ سچی قسم کر کہا ہی تو	ماصفائی دیکسیسی پائی تو
بلکہ ہو جسے اجر اس سے بظہر	لائی میں اس میں حدیثان نامور

از متنوی مولوی اردو

از متنوی مولوی اردو

پیرہ دعا سنت کی سب آداب کے بیت مکہ پر پہنچنے پر تا کہ دل حاضر ہو میرا با نیاز	روقبل سیدی جانب خواب کہ کہ قضائی حاش اور پیر پڑہ نماز نیں روادینا جواب اندر نماز

فائدہ در بیان خواب

کیش تہادر صورت مدحلیل بعد مدت فتح مکہ ہوئی بحال تا تو ڈرنا خوش ہوا سکو بول نعلن جموع سے میکرویل طول خواب شیطانی کو تعبیر ہی نہیں بی ضرورت بات کرنا ہی نہیں جسے کہہ کر بخش اوٹھی یا چھوٹیل اور باقی جا خوشی خوب تر اوسکت یوسف عصم من بھوکرتی تم شہنشاہ سے ہوجا حسن زکو قرب شوہر زن نلا	فرج دیکھی خواہین حضرت ظلیل وعد موسیٰ کو لکی چالیس سال خواب اچھا ہو برا ہو بول بات جو کہ بونی تو موقع سے بول عکس سے تعبیر ہی ہوتی کہیں جب ضرورت ہو تو امدت ہا بافرورٹ بھی سخن ایسا بول بولنے کی جائی خاموشی نکمر اوسکت موسیٰ علم من عجب اور عبادت سب کروا خدا کی سائ دو کو بخوادون ثالث نین روا

سے
اسی مسطقی بالرفان اور تب بھی المسقط
والوجوب استوفان الشرفال نادرین
ہویمیا ولسین فی وسط اللہ بقرنی
اشعار العرب ۱۳

ہی تجارت زرع کسب اولیا کسب مجھ دان حلال است و خصلت کلم غیظ و عنو مجرم ہی پسند اور ہر ہر کام میں اسکی رضا یا در کجھ المستشار موتمن سر منڈا نا غسل بن ہی ہی روا و در چہلی کو طاکر تو نہ کیا و در کبھی میں کاشی کی دار و دو گوئی پوچھی کون ہی تو نام بل ہی شناسد اولیا را اولیا	اور اجرہ ہی کئی ہین اتقیا اجرہ حرمت و بال است و خصلت تفکو اور احسان عمی ہی ہو رکبہ تو مقصود ہی ضمیر باصفا مشورہ پوچھین تو مت کر کرو کہہ میں کرنا بال ناخن نین ہرا اور دو ہوت و بیت برکت ہا گوشت میں اسکی مرض ہی شخص در پہ کسی میں نکتہ مت کر قبول قصہ مخبری سے جزئیہ ہوا بھی ادیارا
تنبیہ	
نام مت رکھ اند اور جن تو اور مل کر عیب ہی سب ہین روا نین روا شرعاً ابو العاصم ہی نام ہی محمد نام بھی کا پہلا	اور سب رکھ نام ہر ہی مان تو نود و نہ نام بھی اونکی سوا کر یہ بعضون نین رکبہ جائز ہر ہر سونہ بعب مصر تو امی یا وفا

کر انہی آدمی ادیارا متھو کہ اول صاحب سے دور ہو

فائده

بمقتضای غلبه قید احترام از وصف کاشف بی بیان واقع گان

فائده

لفظ الا و نظر حکمای پیمان
یک استثنای دوم ان لاتبا جا

فائده

حد و وصف او مناسب حکما بهلا
تسمیه فی حکم شارع بین روا
جنک و دنا حق کبری چون روزی
اسطرح بول حد میثون بین بی
کر عمل فضل عمل بین بر حدیث
ضعف بی بو تونه موضوع

مراد از حدیث موضوع حدیث موضوع نفس الامر است که در حدیث
موضوع باشد برابر است که محدثین از صحیح دانند یا موضوع مانند
علایت قتل قرطیبه یا آنچه مراد از حدیث صحیح نیز همان حدیث صحیح نفس
است که در واقع و نفس امر صحیح بود خواه محدثین از او موضوع دانند یا
صحیح مانند کما یؤذی ب الشیخ الا که کما بنیة فی رساله المهر ایضا
چند چیز از جمله حیوانات که رفتن و استعمال کردن جایز است برابر است که
آن حیوانی حلال باشد یا حرام میته باشد یا مذبوح و از حلال مذبوح امی

بلع
و در اول از اول است که در حکم
الاربعینی غیر کون در این
سوی بود است که در کلام
شند

بلع
تصنیف است
و در حدیث که در بعضی احادیث
آمده و در آخر کتاب دوم نیز
از خود یاد کند

غصه
 غصه از خوردن غذای ناپاک
 اگر کسی غصه از خوردن غذای ناپاک
 غصه از خوردن غذای ناپاک
 غصه از خوردن غذای ناپاک

صبر بر طاعت و از عصیان و غم	سایب و محروم را و ادب مهم
غلبه	
لنگر و شکر کتین بدعت صحبه	شی بود بد بود اسکو مت اچھا
اور پھر غلام برف کا اور نحو کا	مثل سجد بدعت حسنی ابو آ
غلبه چنیر ہائی مکر وہ مانند نخاع	
غصہ گدہ انتہاں مدہ بلال	جو نجاست کی جگہ ہی وہ کمال
گھبرت دھونی سہا بہ پاکیزہ جو	تب تو کھانیکور واسکی کہو
خون غدود زہرہ ہم نا خوردنی	وگر خون معلوم از نفس نبی است
اسکا کھانا منی حرام او دین حلال	کیونکہ ہی مکر وہ اسکو دور ڈال
غلبه	
طبیعیات از بہرہ کشتہ حلال	زایت قرآن شونوی میل و قال
اصل پرستی اصل ہی حرمت عارضی	صلت زہر و بخش ہی ای ولی
جمہین ہو نصیح حرمت و در علم	اور باقی ہیں مباح اچھی مقام
جو کہ بودی زہر با بودی بخش	ہی حرام اسکو سمجھ ہی نیک حس
ترک و فری و از دست کینا	لیک قبل از بعد افزون تر تباہ

در از برب بسبب طبیعتی الا کل کا مجموعی اور غلام
 غلام کا کھانا کھان کا کھان اور کھان ہی
 شئی کان لظہر ہائی
 حرمت و نجاست عارضی و در اصول و فروع
 ہی بد بود و نجاست و حرمت کلمہ کلمہ
 ہی بد بود و نجاست و حرمت کلمہ کلمہ
 ہی بد بود و نجاست و حرمت کلمہ کلمہ
 ہی بد بود و نجاست و حرمت کلمہ کلمہ

غصہ گدہ انتہاں مدہ بلال
 گھبرت دھونی سہا بہ پاکیزہ جو
 خون غدود زہرہ ہم نا خوردنی
 اسکا کھانا منی حرام او دین حلال

نیز و جاموش صحرائی و شهبری نیز همچنان است که حلال است و نور
 و جش یعنی کاه صحرائی نیز همچین حلال و علی بن القیس در بیان
 سبک بانواقری فاخته بدید بلبل پو چند تول را که پس حواصل سبک
 سبک کبوتر فافهم و اخط ترک شعب و خوردن حیوانات حرام از کتاف
 ازین سب مذکور شد و فرج که در آن خوردن بنر و کوسفند و کاه و شتر
 در مرغ و مالدان و باطامی حلال و محرم را همه جا در مک جایز و هم چنین
 آنچه حلال یعنی غیر محرم سید کرده باشد و فرج نیز سهو بدون دلالت
 • محرم و بدون امری بصید و فرج •

• بیان بعضی احکام قربانی •

کافی اونست ایک ساقه انسان سبک	ایک بکر ایک انسان سی رواد
کامین عجبی سب به ابروی گمنین	همون برابر سات جله اونست مین
خیر دینه ساقه از یک اله کسر	حد و نه دان تو از شش ماه صفر
ایک صومون باشد از اذات او	وان شتر از فرج سال او کاودو
که سینه نابو و تیو سب هی رواد	که سینه کله آسبه اچھا زوا

گفتش الملح افضل است یعنی بزابلن که سفیدی در زن زیاده از سبکی

در وقت قربانی است از آن جا که سبک است
 و از آن جهت که سبک است از آن جا که سبک است

نوف سی اللدکی رو ناپهلا بچہ کو مان باپ می مت دور کر کہ سفر ہو جنگ کا اخفا کرین ریش ابرومت تیراش ای ناخرد نام شیرب تو مدینہ کا بول ترک واجب ہو اگر وقت نال عایاگر دیت لینی سی ہوشاد سید مرسل کہین از جملہ برد تین ہشارہ انکہہ سی کر ناروا اقراء ووالنعم والشفقت بیاب آو ما آو ناگر دور کہتین پڑنا آخر سورہ اگر کوئی پڑھی مرنگی انکی سی مر جانا پہلا اور جیختا توتی ملک عظیم	ایک تنہائی میں بھی افضل ہو قہر سی حلی تو ڈرامی با خبر جانب دیکر اوسی افتنا کرین فعل سنت نین ہی وہ ہی فعل کہہ توفیق اللہ فرخ سی نہ کہوں کہ تو سجدہ سہو کی ای با بیان اس قدر لی کہڑی اسکی با ملو خواستہ از خانہ خدام خورد بر خلاف حکم حق ای با وفا گاہ سجدہ میں کمی ہیں آنجنا ب ایک ہر اسورہ تو سفت پر رنا یا وسط سی بھی پڑھی جائیزگی اولیا اسباب پر میں مبتلا ایک یہ دو نومین ناوار قدیم

منبہ

دروزن کہ با بیل شب الاقامت
 از نون ناخان است کہ کو سجا
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 وہ بار بار تفسیر سورہ در سجدہ
 در از خانہ از نون در سجدہ
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 از نون ناخان است کہ کو سجا
 دروزن کہ با بیل شب الاقامت
 از نون ناخان است کہ کو سجا
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 وہ بار بار تفسیر سورہ در سجدہ
 در از خانہ از نون در سجدہ
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 از نون ناخان است کہ کو سجا
 دروزن کہ با بیل شب الاقامت
 از نون ناخان است کہ کو سجا
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 وہ بار بار تفسیر سورہ در سجدہ
 در از خانہ از نون در سجدہ
 و کفارہ کیا ریش کفن طبیعت
 از نون ناخان است کہ کو سجا

خوف سی تھکی وہ رہوین پیوار	اولیا کا کچھ عیب ہی کا و بار
اقتابا شہ بذرہ و محقق	بحر قندم کشتہ در قطرہ خفی
حکم بن وہ ایک مکھی نا اور	آسمان اتنا سبک قوت کو پھین
ان ابراہیم کان امتہ	قد یفوق این شیخ قوما جمتہ
ظاہر انارکت باطن معنی	میں علامت میثتہ بھی بعضی
جلمی ما از قد مرشد عمل	در خرابات آمدہ شیخ اجل
بحر قزم راز مرداری چہ باب	ہو ضرورت ان سی ہونا پاکیا
وہ نہی النفس سی حکما متقاد	وہ جو جو مکیا پس کہ سین پاکیا

تنبیہ

اجنبی سی کہ حذر مرد ہدی	غیر کہ گھر میں تو اپنی جان دی

نمازہ

اور نہ مارو بی سبب فی جا پیر	بار بیدمت رکھو حیوان پر

مسائل

بہوں جاو یاد آتی ہی کون	فرض جو شمی ہی نماز اندر او
نرک یاد آتی رکوع اولین	رکعت دوم کی مسجد میں کین

ملک اس نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 جسور و نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 اس میں سب سے پہلے کہ جسور و جسور و اسم اند
 ان میں سے پہلے کہ جسور و جسور و اسم اند
 سب کا نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 عمده و قلم اس کے نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 نیز یہ صورت اس کے نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 دین کے نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند
 میں اس کے نامی الی کہ جسور و جسور و اسم اند

چشمہ و اس میں بہ نوبت خازن صبح و شام رکعت نماز
 نماز میں خازن صبح و شام رکعت نماز

اور

پہرہ سجدہ حسین یا داعی نبی کریم	کر رکوع اور اسکی دو سجدہ نما کر
باز کن فی غیر کیش ای جوان	بلکہ سر رکنی کہ یاد آید در آن
خود این رکن اختلافت یحیی	لیک ز استحباب یا بہر وجہ
تا کہ جو نقصان کاجبر ای با صفا	سجدہ سہو بس لی لایجابا
ایک در افضل خلاف امین خوا	اتفاقاً دو طرحی ہی روا

تفسیر

مردود بانان	سجدان مجبوراً باوان رکہو
عہد کا اہوت جائزین کلام	ترک عدت عورتوں کو ہی حرام
بی کر اہت عکس اسکا ہی روا	نافل قائم کو جائز بیٹھنا
دفن میں بھی رہ تو حاضر بانیاں	اور پڑا کرنا جنازی کی نماز
مردوزن کو عیب نبی ہمہ پر خطہ	شہرم کہ پر غیب کی مت کر نظر
اور سور خون میں ہی کار تباہ	کرنا استغابی پانی میں کناہ
بند کس نارہ کاجھی بد کہین	مست نجاست ڈال ہی تو راہ پنا
وقت پاخانگی اور پیشاب کے	پیشاب تو قبل کو اپنا نا کرے
طوع امر حق پہلا مرد و رف	جان بست ہی نماز و خسوف

سجدہ سہو بطوریکہ ایک کلمہ فرمائیں
انکس تا عیبہ در سورہ انکس تا عیبہ
دو بار فرمادہ اور در سورہ انکس تا عیبہ

دو بار انکس تا عیبہ در سورہ انکس تا عیبہ
فرمادہ اور در سورہ انکس تا عیبہ
سلاطین اور در سورہ انکس تا عیبہ

ایک در افضل خلاف امین خوا
عائزہ نامی ایک سن اور در سورہ انکس تا عیبہ
بک اور در سورہ انکس تا عیبہ

ایک در افضل خلاف امین خوا
میں کس نارہ کاجھی بد کہین
وقت پاخانگی اور پیشاب کے
طوع امر حق پہلا مرد و رف

ایک سو و پندرہ سو
نوشترہ می بار و خطرات
ملکہ زور بانی سمان و درویش
آن نوشترہ می بار و

تم کرو سب ملکی استغفار اگر
ہی وہ استغفار پانی کی دعا
رو قبیلہ کن دعا ہیر آب
اور ملاک امر استغفار ہی
اور کرن ایصال داخل خراج
اور نکر معیوب تو خلق خدا
گوز کر فلکی کسی سی مت ہنوی
لوٹھی شرعی اگر کوئی لیا
در تامل فہم کن مقصود را
ڈی ملی اور پانی سی استنجا کرو
ایٹ پتھر ریت مٹی ٹھیکرا
عیب حرفہ سی نکر عبد خدا
آب حرمت آسمان سے جب کرے
بعد سنت فخر شی کی لیشنا
سوت سی مت ڈر تو ای مرد خدا

آسمان سی تلونا آوی مطر
کر نماز نفل پڑھ بین ہی روا
بر دو دست وار کون مثل سجا
فضل سی اسجا تو بیڑا پار ہی
حاکمان بہر علی اللہ زر قضا
اور بد قانون رکنا میں روا
کر کے آپس میں محبت تم بسو
بعد یک حیض اس شہت ہی
کن تو اصلاح معایب سرور
اور ہمیشہ اسکو تم کرتی رہو
چندی ڈی ملی سب سی استنجا
ہین چرائی کبر بیان سب
انڈکی تو اپنی کو نیچی کرے
فرض سی اول ہی سنت ہی بنا
ہی لقاء اللہ موت ایذی ہدا

بڑت سی عاقبت درویشی سنا ہنہندوی قرانی
بڑت سی عاقبت درویشی سنا ہنہندوی قرانی
بڑت سی عاقبت درویشی سنا ہنہندوی قرانی

بر خلاف حکم حق مرزا بیزا	تو خلاف حتمی امینی من بجا
کام ویسی کر که غیبت ناکبین	بعد مرستیکی بھی لوک چهاکبین

منبیه

کرمیه برگوشی همی لوی همی من بجا	ایار سون و انبیا بلکه خدا
و عده در قرآن بجا تابان	احکایت که جاد و کسب کتابان نیکیان

خواجده لقمان شد تی کاری بود	بود فرزندش پیر امش دوان
اسپ شبان یک بود زان	سر دور ازین خلق ابله و اشتند
کین دو احمق را به بنید ای همان	اسپ موجود است و شان هر دو در
این شنیده چون شد ندان در سوار	احمق و میرم گفتند آ شکار
کین دو احمق را به بنید ای حیار	اسپ میرد یازید هر دو سوار
گفت لقمان من سپاده مشوم	ای سپر بر اسپ تو میرم قدم
چونکه بر اسپ آن سپری شد	بی ادب گفتند او را فاجبران
بیزان شد خواجده لقمان سوار	آن سپر میرفت دزپی باوقار
خلق گفتند این پدر نبود در حیم	کو سپر را می دو اند چون خریم
گفت لقمان مر سپر را بهوشدار	ایمن زبان خلق را نه بود قرار

ایستادگی بر سر الدین است و بر سر است
 ایستادگی بر سر الدین است و بر سر است
 ایستادگی بر سر الدین است و بر سر است

ایک نظر خطیب پر تو فرست
 علیہ السلام در بار شاہ
 سکن بود بیست و بار
 دیان مصداق تبتیضیت
 شہرہ اسرار آید و سنگینہ
 پرتخت و پرتا سو فیہ
 شہرہ اسرار آید و سنگینہ
 پرتخت و پرتا سو فیہ

بر یکی ہم خلق فی بستہ زبان ہم در ایشان نیست تاثیر می رسد بود و قبلہ طرف سیدھی طرف سیدھی دو تبازی بود بفرستش ناخون شیخ سدا و زرنہ سو کفر کام	بر چار اسلوب کشتن دان روا خلق و خالق جلہ زمینیا شاکی اند چار طرف کعبہ میت ایسا گری بیسٹ من خشیتہ اللہ را روا کفر ما تا پونچھا چہٹی حرام

غیبیہ

ذکر حق کی واسطے مسجد بنی نوحہ میت پر ہی سمجھو کار و کہا نا پینا اسکا جانیری مام بنک گانجی سی تورہ دورہ اتقیا بہر ذکر حق وہان زنان پاک ساز کردی حقہ کوہین بالکل حرام	تو نکر مسجد میں بانان نوی بدعتی لوگوں کی ہی تعظیم بہ قبورہ و بن چای و سگت ہم تمام ماسن لینا زردہ کہا ای پروا چون پیاز و سیر قلیان در جواز شیخ سرنہی کی سپرد تمام

غیبیہ

بدعت حسنی تو چھا کام چھا یہ یہی ہی سنت امام فرمائی	سیسٹہ بدعت جو ہو بدنامی مہ کری صف کی طرف تو نہ

جوئی خود نماز دران سنہا بلا بیسٹ من خشیتہ
 سہمی من اشیتہ بیسٹ من خشیتہ
 اکثرہ السورہ حق صحیح فان من الجہادۃ قاری
 فلہا تراج علی الماء ولا یسقط من کل کسبنا علی الیہ
 فی انہی لا یسقط نصاب بخلاف بعض علی القریہ
 و قد صحیح من حدیثی ساقان بخلاف بعض فی ہذہ الاما
 من خشیتہ انہ فی ساقان بخلاف بعض فی ہذہ الاما
 یقال ان الجہاد الیہا لیس و بان القاریہ زاد
 وینما کونک بہا فی الجہاد من خشیتہ لیس فی الجہاد
 الیہ من خشیتہ لیس فی الجہاد من خشیتہ لیس فی الجہاد
 یسقط من کل کسبنا علی الیہ
 فی انہی لا یسقط نصاب بخلاف بعض علی القریہ
 و قد صحیح من حدیثی ساقان بخلاف بعض فی ہذہ الاما
 من خشیتہ انہ فی ساقان بخلاف بعض فی ہذہ الاما
 یقال ان الجہاد الیہا لیس و بان القاریہ زاد
 وینما کونک بہا فی الجہاد من خشیتہ لیس فی الجہاد
 الیہ من خشیتہ لیس فی الجہاد من خشیتہ لیس فی الجہاد

بعد تمام صلوة اعمو منان
پس گوید در طرفین است

غیبت سلام در شهید نماز و بیرون آن نیز خصوصاً در نماز

بوقت خواندن السلام علینا و علی عبادنا الصالحین

اورنیت تو سلام ازین کی کر
سب مایک جن از نس روح پر

لیک جو صاع بیون پیر تو وین جهان
آسمانین یا زمینین میان

منسبه

گو کسینی کس کوئی ششی دیا
خوب بی اشکو اگر چه رنایا

جو مبه بودی عوض منی نا پیری
بی عوض پیر نای بی کر کیر

از کتاب البیه و باب الرجوع عنها

بهست مانع از رجوع این نیست
وان زیادہ متصل این نیست

چون بنا و عیسی و حسن امی دوستان
منفصل گریست مانع نیست آن

موت و احد از دو هم بدل مضاف
کر چه باشد از اجنبی ای مرد صاف

لیک اگر نبود مضاف و داده بود
شد رجوع بر یکی حق در وجود

را که کر کرد او میان چیزت
وان رجوعش را بهم آن نیزت

هم بود زوجیت وقت بیه
هم خروج از ملک آن موجود لم

کوی طبعی در بیاد است
 هر که از آن بی خبر است
 نه

هم قربت ذی رحم که بود حرام گوید که کسانیکو تو نند که کبا اگر تک نیا موسسه با من خوب وصل میوم بکله الحمد لله ملک و یس سجده و اخلاص پے تر بر ہی پر ہی توی تو اب جسست تو هو معتقد یا باب ما فاطمه بعد بی شش ماه ہی شک بیمار و جنازه ہی گناه به تعظیم اذان ای با صفا اور جنازه کو اٹھا رہی تو اب اپنی تین کوئی شخص سی بہتر حق تو اندیشہ را کہ دن پوئیل بی ضرورت ہی خطا کرنا سوال کعبہ و قبر نبی سی تہوڑی دور بر ہی اپنی کو متدس جان نا	ہر جو اصل و فرع نسبتہ تمام کہو کہ کسانا گویم کوین ہی پہلا شدہ کسانا ہم سر کابین جو ہر ہی خوب ہی ایک دم میں ہسکو کر ہی ہو سکی اتنا تلاوت سچ شرہ لفظ قرآن کو سمجھ ہی کامیا چھوڑت اسکی عقیدت و ایما بیت اخر انین برد و آہ ہی ہی عبادت چھنا کار تباہ کہ کوئی بودی کبر اتوی ہی نجما اند ہی کو ہی رہ چلانا ہی تو اب کوئی ہو اسکی شین کہتر نجان فیل را خود کند غار و ذریل بی سبب مت ہو کہ خون پر ہی بہت اونچی میں مکاں ہی با اور بیان نعمت حق ہی روا

سزا دینے میں دن جنازہ یا پھیل قدم دینا
 جنت در حدیث آدھ چھائی ہر دن پانی
 بیونیا پھیل قدم دینا مکرور آدھ

کافر حربی کومت اختیار پنج
بی مین نقد ز عقده و نسوخ
شتر طاکر ناسیح مین نین بی
مین مبه اور بیع جابیر شتر طاسا
گر زمین بچی سی جو جامن بول

بسکی چوری مت کفن مردی پنج
بمچو شتر طاست معر و در پنج
نان تو اسبات کو ای با و فا
کام و بسا کر که جو جابیز سو بات
اضح اسکی نل مین کونی مقال

بیع سلم گوشت از قصاب اگر جابیز شد این را بد ان که

نقد کر قصاب کو تم قرض یو
گر به گو مین گیری تو اسکو پنج
وقت خطبه بات دنیا کی حرام
پین کبری رسکه کئی حضرت شب
ست بنا بر که تو آلات سر و
مخت مزود نکاح و عید مین
بمی پرمی اشعرا سب احباب بی
اوردده حاجی را که کی بهی ساکی
در تخمین آرد و حل از نطن سفت

هی روا اسکی عوض مین کو کلبه
طرف شطرنجی سی پاک پیر بی کسج
بیع اشیا سجد زمین بدی کاه
ایکد نومت میجه اسکو عجاب
راک بو تو نین بجانا انکا سود
بی جواز را که بس تا تید مین
ملکی خندق که بود علی احباب بی
بعض عالم اور ولی جابیز رکبی
انکه اندر گوش از مر نادر گفت

در یک کلمه بوقت عورت حقیقت میگویند و در وقت سزا از اشکان بران میگویند و در این اشعار ذکر
و اسرار الالهیه را در دنیا و الاصل و الاصلیه ان الاصل اولی و الاصلیه اولی و الاصلیه اولی
چون این کلمه که در حدیث آمده است میگوید که هر کس از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند
بسی مرتبه و گاهی باقی مانده از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند
بسی مرتبه و گاهی باقی مانده از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند

کرمه از یاد کرد و در حضوره ملائکه که در دنیا با او است و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند
و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند

و این کلمه که در حدیث آمده است میگوید که هر کس از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند
بسی مرتبه و گاهی باقی مانده از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند
بسی مرتبه و گاهی باقی مانده از دنیا بگذرد و در آنجا که او را حساب کنند و در آنجا که او را حساب کنند

تبرکی او پر خلاف اسرا ہی	لیک یہ عادت بھی جاری تھی
نام عن کا جب کہین مذکور ہو	کلمہ تعظیم کا اس کے کہو
ہی نماز نفل روز میں روا	تور کر رکھنا سے نین ہی برا
کہ کوئی توڑی نہیں اونار کی	تب عمل عصیان کا اور مجرم رہی
اور سیل میں کی مشہور ہیں	سب کتب میں فقہ کے مذکور ہیں
فائدہ	
جھوٹا بلی کا اگر کہا وتو کہا	جھوٹا کتھی کا نہ کہا ہی دلربا
بیان بردن صحرائیان چند قدم حضرت را با تفاق کشان کشان	
دو دفعہ کتھی قدم مرد جمیل	کی گئی حضرت کو صحرائی کیل
بیان رفتن حضرت علیؑ علیہ وآلہ وسلم پیادہ سخن کنان با بجا	
داو سوار و مقدم و حضرت علیؑ علیہ وآلہ وسلم پشت اس پر رفت	
اور معاذ بن جبل آ کی سوال	پوچھی کتھی حضرت انھو کی ایک بار
تفسیر	
بعد از ہزہ بخوانی در ریایا	تسقط ربک ہم دات ججا
غیر بوجہ ہزہ در ریایا	وسی بیا خزانہ کہ کسہ پیش آ

بیان دو مورد کہ حاجت بردن کی تھی
 بدین سبب و تشریح کا یہ ہے
 ہزاروں کتھوں اور سبب
 است آنرا کہ حضرت
 دو دفعہ و از خوردن سوار و سبب
 آواز آن حضرت از آواز شمشیر
 علیؑ آن خوردن تک است
 بصدیقہ حاضر و غایب
 سبب تلخ ربک نیز قرات تواریخ
 است

بیان جمل قصیدین اینها بر سبب خطابات عنایت که از حضرت سرور حق
بر یکی ازین ماجرا جدا صادر شده بود

زید و جعفر اور علی شیر خدا تہو کنی واسے کورہ بتلا ہی میں و یکی بولاجی کہ ہی تو نابکار مار بدتر عارسی ہی اور خراب تو ال چادر پشت کی جانب سبب نوشی موعی حضرت فی اسکو کچھ دلا لیک ارشاد انکی آیا کام میں	جمل ناچی میں یہ مردان بہری کالیان اصحاب فی بھی کمانی کو ہی حسن کو کچھ کتر خیر کے مار تب حسن فرمای میں سبک باغ ایک جینکے لیا حضرت کو کچھ اور پھر انعام بھی اوستی شکا سہیل نے کر چہ اپا کے نام میں

تھا تو عصر را کہ در وقت ظہر با طہرہ در عزفات جمع می کنند و مغرب را با عشا
در مزد و افہ نزد حنفی برای تنگ و نزد شافعی یکی از دو طور جمع سفر است
مکہ جمع تقدیم جمع تاخیر مرد و نزد شافعی جائز

شا انعبوان فی سو کی میں کچی شانی بولین مسافر تہی رسول داخل الوقت اعظمی ایسی بانیا	و وہ ہفت کی واسطی در جمع جمع دو جمع میں جکی یا فحول خارج الوقت اسکو صحیح وہ نماز

از حضرت سرور حق
کلمات و صفت شریفہ
ازین ماجرا جدا
موضع جن از اصحاب
اموال و مال
در وقت نماز
نوشی موعی حضرت
خلیفی خلیفہ
و دیگر

عزیز و جعفر اور علی شیر خدا

سیدین کوسم با جاز است در یافتن مع
 پادشاهانی در غیب بود پس آن
 پسرانی این در سبیل زکوة

حدیث جب الدنیار اس کل خطیته و قول بزرگان ترک الدنیار اس کل عبادة این دو بیت از مشنوی مولوی روم	
چسیت دنیا از خدا فاعل بدن	نی فاشع نقره فرزند وزن
آب در کشتنی ملاک کشتنی است	آب اندر ز پر کشتنی پشتمی است
و عیسی علیه السلام چنان فرموده که طالب الدنیا لقبه ترک الدنیا الایر مشتی افا حفظ ما سبق انفا اطع عیسی علیه السلام	
هری تعدد و راوان چیزنی رودن	سنت از و تقبل و بعد مع دا
هری مجره گو کبی باب است با	فارسیش ککشان امی با صفا
فایده آنچه در مشنوی مولوی روم یافته شود که این دعا که اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المنظرین در حال شستن نجاست در جای ضرورت خواندنی است سه مرتبه تا مخ امنت زیر پا که این دعا آن دعا که خواندن آنها بعد فراغ از وضو در احادیث آمده است	
فایده	
بوهریره کو عمل احسان سی	ایته الکرسی کا بی شبطلان کی
سباکی تپی عثمان سوده بخشنی کیا	احد من ایصاب صدق و صفا

انبیاء گوید بیکه ای بجای میری
اور شهبان مانند تمغور غبور
اور گری تھی غار میں گھوڑی
جلد ماری پھر رسول خوش سیر

کافرون سی جھاک کر چرت
کئی صحابہ در احد جھاک میں دور
حضرت احمد کو پوچھو مت وہ
حکم حق سے سب قرظیہ کو کہتے

در بیان قتل انسان ماکفرہ

بی زبان و دل ہی بدو ہی
بیسای انسان بد بدتر سمجھ
نیک انسان جو کہ ہی خوب
اپنی سی جو کہ میں انکو دیکھ کر
کاذب و شاعر و پیر کو کہی
نی ماسب کو دکان ہمارہ کو
معدہ اشتہر کو حضرت پر دست
گرچہ با احرام بارہ منزلان
پانیونین جو تھی استمال کے
جہی نماز ان تک کسی حضرت قضا

قول لقمان سے حکایت چچ
بدتر از ضمیر و کلب فر سمجھ
جھکا اور خاصو نکادہ مرغوب
شکر اپنی خال و ملازق کا کر
ذی جنون ساختر پیر کو کہی
پتھری ماری تھی رسول اللہ کو
حالت بجدہ میں وہ کافر پر
کی تھی حضرت باز رکبی ہر دلان
کافران وہ تھی نجاست و دا
نماز اہت کو جو اس سی ابتدا

بہترین باقیات کہ انبیاء سابقین
تو ان حضرت یونین جو دادہ اندر ایک
جی زبان ان کے اور علم است
طیور و عیوید کہ وہ عین عیون است

دوم داخل است کہ موقوف
شکر از ضمیر و کلب فر سمجھ
جھکا اور خاصو نکادہ مرغوب
شکر اپنی خال و ملازق کا کر
ذی جنون ساختر پیر کو کہی
پتھری ماری تھی رسول اللہ کو
حالت بجدہ میں وہ کافر پر
کی تھی حضرت باز رکبی ہر دلان
کافران وہ تھی نجاست و دا
نماز اہت کو جو اس سی ابتدا

اسی پتھری و مگر کہین و دو ہر شہان انسان بدتر بود
۴۱۳

در عالم غایب از سر راه کاتب ماهر

دین برانی مرغ بید بود از بندش
 نفس از جوی بدی و گریه حضرت علی رضی الله
 نه باب درین عالم بود در دین کسوف
 حضرت عمر فرموده که دولا علی لیلک
 شامی از زنی است که در دین کسوف
 نفس از حضرت علی رضی الله بود در دین کسوف
 پس از سزا داد و سزا بود در دین کسوف

دین برانی مرغ بید بود از بندش
 نفس از جوی بدی و گریه حضرت علی رضی الله
 نه باب درین عالم بود در دین کسوف
 حضرت عمر فرموده که دولا علی لیلک
 شامی از زنی است که در دین کسوف
 نفس از حضرت علی رضی الله بود در دین کسوف
 پس از سزا داد و سزا بود در دین کسوف

ای فدا بر تو پدر هم ام من
 پانچ دفعه آتشی منقول من
 کافرون نی سپهر سز کوهی بی

بگنک در گفته به سعد تیر زن
 و وجود سهو جو محمول من
 مار تیر دانت حضرت بی گرا

انجا کار بروی بود و عادت اهل نیادین بیت است که
 کار غیرت به بسوز اول است

اگر به بشن به برو ز اول است

منسبیه

اونسی کوی پوچی تو نین آیا
 میوه خشک و چرک آبا است
 وه بوی مخمول جن درد و جهان
 غیر زب کوهی مست دی موفین
 لیک اندیشیون سی دنیا کی در

شیر حق اور دو همری عمر خط
 محتمل مراتبه مارا آبا است
 وجود ماد نبی تھی کافران
 نه واکا فر کو هر کزه مو منه
 سی روان من نسبتا به کرے

فائده

جسمی نطی گام را و می چو کلمه

قابل نظر او شکو و جمع اش شاد کلمه

فائده

انت عبیدی تحکو بولی باد کتر

گر زبان انبرش کسی او شی نذر

مرا و اینک از نوزش زبان فواره از سبک بود
 زاده از یک نیا تریسید در حال بیاید از کثرت
 بر می آید از کوه مرز از یک صفت کافی
 است دان ای که اگر کسی کالی عالم است زنی
 ایام و یک بندش زبان با سوسو است این عالم
 نیاید تریسید که تمام است دل او در دین
 آوه که از حال حال بالیات دین زاده که آن
 ایام نظیران تو کلمه در یاد است چنان که آن
 بسوی خافت تو کلمه در یاد است چنان که آن
 که فصل نیز از حال است و حال در آن
 پایت و این در دین شهادت در آن
 زیلت بر تو آن مایه نوز غلام
 اصول فقه

کلمه

تنبیه

کلیج پتیر اسکا بجمہ ہی بہلا	اور جس شہی سی ہی سب ہی
سبحہ سی مقدانامل کا ثواب	ہی زیادہ صاحب صدق و سچ
صد ہزاران از صلوٰۃ و سلام	بر رسول آل و اصحابش تمام

در بیان دو قسم از باقیات صالحات قسم اول عزاسخت
 بہ پیام ابراہیم علیہ السلام و قسم دیگر نافع بنیر

در در کعبہ تسبیح کا تحمید کا	اور تہلیلات و تکبیر خدا
گر بنا مسجد تر باط و مدرس	نہ آب و سیر و باغ و مغرس
سرگئی لوگوں کو بھی بخشو ثواب	چاہ و آب آسین بہلا ہی کامیاب
گر جو کتر ہی خدا کی واسطی	عاقبت کا تاثر او بان کہر ہی
ہی قناعت خوب عورت بعض کو	خوب ہی سبابت دولت بعض کو
غیبت قدرت در رفتن سگان	ولیسک بیتک کفہ بنی
مثل عودہ و بن مسعود فطن	ہین پڑھی گھر میں نماز ان در
حجر اسود پر رکھی منحصہ انبیا	اسکو مخفی تیرہ لگائی اشقیاء

تنبیه

و غیر تہذیب بوجہ منافع افسندہ و طالب ہرگز نہ
 بہ نافع و در تہذیب و تہذیب و تہذیب و تہذیب
 در آن روز منافع ہرگز نہ تہذیب و تہذیب
 ہاں کہ تہذیب و تہذیب و تہذیب و تہذیب
 آن است با تہذیب و تہذیب و تہذیب و تہذیب
 و تہذیب و تہذیب و تہذیب و تہذیب
 نافع آن در روز اول و تہذیب و تہذیب
 تہذیب و تہذیب و تہذیب و تہذیب

قدرت تہذیب و قدرت از تہذیب و تہذیب و تہذیب

کوه بیعت آن حسن از مرتضی
بچه مصطفی

نیت انکار نقای شان بجا

فایده

بین تو ظلم آن نیز یدلی حیا
مسجد و قبر رسول اللہ کی جا
گاه بدعت سی بھی بہر جاوین
طریق

مانع صلوات و درمن پر حفا
اپنی کھوڑی کسنی تھانہ و
جاہن مسجد تک تو دیکھین کہ
قبر

فایده

علاج ورم و بشروہ وغیرہ بشق کردن گوشت نباید کرد بلکه علاج دیگر باید کرد
کوئی مرض ہو چیر نائین ہی بہلا
بدانکہ در ہفت عدد تمر عجوہ عالیہ شفاست از ہر سحر و از ہر زہر و درد
حدیث آمدہ کہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ و ای نوذ و نہ بیمار است و
درین ابیات آن نیز مذکور و سوا میں آن نیز

اور پڑہ بسم اللہ اور لا حول
طرف کو ڈھائی تو بسم اللہ بول
اطف بالمصباح و اذکر اسمہ
اکل و شرب و درد و تاب و در آیا

بسمہ ہر کام کے آگے کہہ سہی
تولی یا ناہی تو بسم اللہ بول
خالف الشیطان و احد و ر اسمہ
ورد و خول و در خروج ای کامیاب

کہ جو عذبت کردہ اندوخت شخص بصری در بزدلی آن کبک بود یعنی التوسنہا

وقال خیر بن
نی ہوا تانضی از میان قدمہ نقل این معنی
طریق الطب نقل ما از شہ القاضی ابو الیقین
و در بہت نقل ما از ابو داؤد البیہقی
و غایب شہر و نقد افعال بول
بانیہ حرارہ فاعل کفایت بول
والعصیدہ العزیزہ نقلت توذ بالذکر فی ہر ک
نقل انار مذہبنا انا خالف ای الاطباء و عتیدہ
و غیرہما و ما فخر اللہ ان خالف عتیدتی
و امنت علیہا فقلت من عنده ففاد انک
وامات قبل و در بسم اللہ من بحر الجوار

فائده دیرین بیت در مضمون جدا جدا اند

شش طرب نین ہی ضمان عمارت	دوست سی سنی کله کمر خوش صنعت
سی و ترک بیخ روز جمعه کن	بعده تا دین دوم آن بی سخن

تفسیر

کاف بربانین کوی شی مت کینگال	بار ما د هو اس آت بز اول
لیک بر بار اسکی تین چوڑ	نقد کی احکام سی مه کو نموڑ

فائده

قلب انسان ہی تعلیمین مرام	لم کرو اسکا بهر وسنا ای کرام

فائده بدانکه پر سیر کون جبار از نص قرآن و حدیث مشروع است

حوقه کوهی ہی تهور اتکلمه	اسکو بھی پڑھی کہ اچھا ہوسلمہ
ذکر چہرہ و ذکر سر و ذکر خفی	ذکر انھی کن تو ای جان صفی
ہوئی شیطان دور فعل ذکر سی	اور صفائی دل ہوشغل فکر سی

در بیان استخارہ و استسارہ

بر ہم میں استخارہ ہی صواب	استخارہ میں نو ہی سنت کما
مانی اول کہ اور اول استہا	بہول مت ترتیب یہ مرد خلا

بیتین از اسکو ہر دو آیت تازہ اول

بعضی کہیند دیرین زور دیند ز فتن بی
 تجمل است ۱۲ در زمانہ آن حضرت در وقت
 یک اذان وقت نشستن امام بجز خود
 و پس اذان تالی افضل اذان شکر است
 زمان خلافت عثمان بن عفان دمی اللہ
 عنہ شروع شد و از سنت خلفاست
 یعنی اللہ اعلم وان اذان اول شکر است
 بد وقت قدیم ثانی کہ در بیان اخبارنازین
 اول سی و ترک بیخ چوڑ زده اند ۱۲ اول
 از اول روز در مسجد رفت مشغول تلاوت تا
 دو درود و صلوة و انواع عبادات تا
 فرغ از آنجا بآیہ عصر مبادی است و بعد
 چنین کرده اند لیکن حج در دین بکت
 و کفہ با استخارہ کمال و خلاص موجب باران
 گردد ۱۲ منہ

منع ہی مسجد میں لیجانا سہیر | مروہ کالین ہی جاری بی نکیر

تغنیہ

نہن درواہر عنقرآن کو سآز | اور نہ ملکہ ساری اکیل اور ہی

تغنیہ

ہوشبہ خال عم ولد الجلاب | ہوی اطن وصلب سابق کا بھی حال
بذرو روایسی ہو اکل است پرل | تخم بھی سکی جد ہی آئی نکل

پہر نام کا نام اور بیان نضاب

نین جہرام محض کوئی بھی نضاب | اور جنای سنت زرم صحاب

اسما ہی الہی بسیار اند خابیت نودونہ ازان بسیار کہ در حدیث
صحیح آہرہ اینکہ ان لندہ سعتہ و تسعین اسما من حفظہا دخل
الجنۃ وان نودونہ اسم معین اندر کتب و وظائف مذکور بہر
زبانہ محفوظ و مشہور سبحان بی نیکہ

نودونہ نام کو تو یاد رکھ | اور انکی یاد ہی مشورہ

فائدہ

کلمہ عیسیٰ کو جو کوئی پڑھی | کچھ بھی ہو اسکی عن جنت ملی

در مشکوٰۃ وغیرہ روایت این حدیث آید کہ
کہ من شہد ان لا الہ الا اللہ و صدقہ لا شریک
لہ و ان شہد لحدیثہ و رسولہ و ان عیسیٰ عبد اللہ
و رسولہ و ان امیۃ و کلیمۃ التبتالی میوم
و روح منہ و ان الجنۃ من دارنا حق او علی
البدن الجنۃ علی کلان علیہ من العمار و آدم

تغنیبه

صحو اولی ترز نسکه انیدی جمال	اگر چه باشد سکه فکر با کمال

تغنیبه

قبض و بسط دل و دین حالت	چون شب و روز اند این دو
پوشش در دم هم نظر نه بر قدم	باز کرد از غفلت بادل غم
پاس در انفاس خود را از ضیاع	یا در حق داری تو در جمله تعاق
اینکه گفتیم مین همین باشد حصول	اینقدر کافی است در لاد در حصول

و بزیر کان گفته مقرر کرده اند که بوقت خروج دم لاله گوید وقت
 دخول آن الاله و آن نیز درین اصطلاح داخل است و اگر فقط
 اسم ذات نیز تکرار بدل کند در حصول این پاس انفاس کافی
 و تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر و صلوات و حلقه نیز تسبیح و تحمید و
 تکبیر یا نور سبحان الله عدد ما خلق سبحان الله ما خلق سبحان
 الله عدد کل شیء سبحان الله ما خلق کل شیء سبحان الله عدد ما
 اوصی کتابه سبحان الله ما اوصی کتابه و الحمد لله عدد ما خلق الی
 آخره که ذلک و الله اکبر عدد ما خلق الی آخره که ذلک انتهی اصل الله

بصید جابر نفس قرآن سی کبوی	کبوی و مرفوع جب تک اس سی انبو
وان حدیث الغائبین لغاف	است موضوع ای اویب باوفا
ست نماز کوا اٹھا اور بچا بلند	اور کھاتکی مکان کو کبر پسند
انگلیان ڈالی ہین دہوئی ^{سطح}	مکو و ہو وی حج و حج آوازی
عادوان حضرت کی گزناہین ضرور	ہوئی حاجت تو کرو بی غرور

تنبیہ

ٹیکنا خطبہ مین ہی دو چیز کا	ای خطیب پاک جان باصفا
فتح بلکہ جنگ سی ہو ٹیکٹ	صلح سی ہو تو صفا شکر تو حیف

این مقدمہ در احادیث است اما در فقہ بجز خصمانہ نوشتہ آمد

تنبیہ

نعمہ اولاد رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم از خدیجہ کبری بودند	نعمہ اولاد رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم از خدیجہ کبری بودند
مگر یک ابراہیم علیہ السلام کہ از ماویہ قطیبہ بود	مگر یک ابراہیم علیہ السلام کہ از ماویہ قطیبہ بود
بیان بیٹی خدیجہ سی ہوئی	ماویہ قطیبی سی ابراہیم سی

و تفصیل دو آرزوہ ازواج نبی علیہ السلام و بیان اینکه در وقت
آخر حضرت از ازواج دو آرزوہ کا نہ نہ عدد باقی بودند در کتابیکہ

موم باو حوا و کون
میراثی از امام
ظرف باشد
لا اله الا الله
فاندر مومونی
دو آرزو کہ از زمان دینی شخص غنیہ بر آید آن
بنا خطیبی گویند و خطیبان از سبب غنی شدن بر آید
است آن آرزو می شود و ما از سبب غنی شدن بر آید
بوقوف شود و در مومونی غنی شدن بر آید
در اطلاق شود و در مومونی غنی شدن بر آید
برای آنکه در مومونی غنی شدن بر آید
از غنی بودن از مومونی غنی شدن بر آید
و تفصیل دو آرزوہ ازواج نبی علیہ السلام و بیان اینکه در وقت
آخر حضرت از ازواج دو آرزوہ کا نہ نہ عدد باقی بودند در کتابیکہ

اعلم است از فائده ما، مقید که اول رافع همه حدتها نیز می شود و بنا
در غیر آنها فقط بکار می شود

آب گرم کرمس را کرده دان ۱۱ | او رطهارت گرچه شد ضعیفی ذرا

والله یعول الحق وهو سیدی ائیل

تنبیه دو مقدمه علم ادب

و او یاکی قبل اگر ساکن هوا | ضم و کسره نین تقبل اسپر بجا
و او یاجوین کی فاعل کی ضمیر ^{نیز} | ضم و کسره او سپر آوی نی نگیر

ملبیه

بن عوارضین دروا الحاق لیام | کرد یا اسکو بیان از خاص عام

برای زرع عیب است چار غلط کاتب در کلام سعدی یکی در بوستان
و سیه در گلستان و بسیاری مانند آنچه از سیه و قلم ناسخ بود سیه
کرده شده المحدثه بخلی و صیب وان کان بنیسا کما جاری شوی
عمر رضی الله عنه یوم بدر و عند البعض اجتهاد الانبیار و الا کابر لاجلی

وصف آن نوشید و ان در بوستان | سوی حضرت دان غلط اندی مان
بید فحون کو نهین پهل ای قتا | قول سعدی مطلقا بجا هوا

سوی این نکون نیز هم از ادوی
که اول سواد صل در شانست مجرب است
باز باب مفاصل کسره آمده اند و در ذوق
در حال در خان و در ای نیز در ادوی کربن
سین بود که و تقبل این است تقسیم ۱۲

بر فوئی از سیه پهل اول

این شرفی مولی ادم گفته تا فرم
 من از زبان نام دست کس در دره بیان
 و طاعت یکنفس غنی از زبان تمام شود
 ایالات خلف بیت و طاعت بسیار ایات
 یعنی شرف است و طاعت بسیار ایات
 دلال و صیرت او را بنزدان بایات کرده
 نشوی ادرود ساد هم سوزش
 شد از آن جمله ای که از انبیا آورده
 فائده ۱۳ فائده ۱۴ فائده ۱۵ فائده ۱۶
 فائده ۱۷ فائده ۱۸ فائده ۱۹ فائده ۲۰

کوک زاده کوک باشد در آن غلط	قصه قتل قرظیه کے غلط
اور سبب جمع خول غلط	وہ سببہ سببان ہی ہی قول غلط
الات ان بساوق اشہو و نسین غلط جسم در گلستان	
گر یکی زمین چار شد غالب کہی	یا پخوان یہ بھی غلط اسین کہی
فائده این قول سعدی کہ مصرع	
شفا بادت داروی تلخ خوش	
نیز کلید نہ زیر اکہ بسیار باشد کہ از داروی شیرین شفا بامراض	
حاصل آید و از تلخ اذیت و سوائی اینها نیز غلطی ہو در رسالہ	
دوم وغیرہ درین کتاب مذکور ہے	
در زبان تعریف عالمی	
امیر کبیر قریب و مقرب با مرشاه ادا م اللہ اقبالہ و نواب امیر کبیر	
شمس الامرا خاص از اولاد حضرت شیخ فرید گنج شکر رضی اللہ	
عنه اندر یہ پانچ بیامی دلخواہ کہ در سابق بود تحریر یافت و انما تعجب اللہ	
شمس الامرا نام جنگا ہی امیر	بین امیر و بنین امیر بنس کبیر
و در جہانین با مراد و شاد کامر	صاحب اولاد و دولت نیکنام

فائده ۱۳ فائده ۱۴ فائده ۱۵ فائده ۱۶
 فائده ۱۷ فائده ۱۸ فائده ۱۹ فائده ۲۰
 فائده ۲۱ فائده ۲۲ فائده ۲۳ فائده ۲۴
 فائده ۲۵ فائده ۲۶ فائده ۲۷ فائده ۲۸
 فائده ۲۹ فائده ۳۰ فائده ۳۱ فائده ۳۲
 فائده ۳۳ فائده ۳۴ فائده ۳۵ فائده ۳۶
 فائده ۳۷ فائده ۳۸ فائده ۳۹ فائده ۴۰
 فائده ۴۱ فائده ۴۲ فائده ۴۳ فائده ۴۴
 فائده ۴۵ فائده ۴۶ فائده ۴۷ فائده ۴۸
 فائده ۴۹ فائده ۵۰ فائده ۵۱ فائده ۵۲
 فائده ۵۳ فائده ۵۴ فائده ۵۵ فائده ۵۶
 فائده ۵۷ فائده ۵۸ فائده ۵۹ فائده ۶۰
 فائده ۶۱ فائده ۶۲ فائده ۶۳ فائده ۶۴
 فائده ۶۵ فائده ۶۶ فائده ۶۷ فائده ۶۸
 فائده ۶۹ فائده ۷۰ فائده ۷۱ فائده ۷۲
 فائده ۷۳ فائده ۷۴ فائده ۷۵ فائده ۷۶
 فائده ۷۷ فائده ۷۸ فائده ۷۹ فائده ۸۰
 فائده ۸۱ فائده ۸۲ فائده ۸۳ فائده ۸۴
 فائده ۸۵ فائده ۸۶ فائده ۸۷ فائده ۸۸
 فائده ۸۹ فائده ۹۰ فائده ۹۱ فائده ۹۲
 فائده ۹۳ فائده ۹۴ فائده ۹۵ فائده ۹۶
 فائده ۹۷ فائده ۹۸ فائده ۹۹ فائده ۱۰۰

بیشتر قول سعدی نظم آنکه فوائده بسیار است تا آن غلط است که بسیار نیز از شرف و عداد کا فون چون کرده اند

عزت و اقبال دولت سی رکھا عمر ہو انکی زیادہ دل ہو شاد حق اونہو انکی خیر کا بانفی رہی شاد رہوین با مراد و نیک نام جو کہ دشمن انکا ہو مراد ہو اقتدار الملک پیار باب کی اور ہمیشہ انکو رکھی شاد شاد صاحب اولاد و ہم ارجمند	و در جهان کی خوبیاں جتنی دیا حق تعالیٰ رکھی انکو با مراد سایہ الطاف ربانی وہی انکی اولاد اور احقاد کرام شاہ ان سے شاد ملک آباد ہو ساکر فرزند و نین بین نوابکی حق رکھی انکو سلامت با مراد قدر دان فیاض عالی ہمتند

سناجات دیکر سرائی ہم مومنین و مومناں رحمہم اللہ تعالیٰ

وی غفور جملہ اجرام و خطا ای رحیم بی نیاز و بی مکان طاعت تو لازم ہر ناؤ پیر جویم از الطاف تو ہر دم پناہ آب الطاف فرست انی فرج و جلال منتظر بہر کرم دل ادوہ کان	ای خدای کار ساز با عطا ای خداوند کریم چہ ہر بان پیش جودت جملہ شان فقیر عاجز و در تا مذہ ایم ای بادشاہ بیرا تشنہ لبان شوریدہ حال رحم کن ہر مضطرب امتدادگان

صد هزاران از صلوة و زسلام بر نبی و آل و اصحابش سلام

فائده

عین بارشش من معرفت کن که هر چه اندیشه کرده به جای گام

فائده

گرتنی بود یوار توینچی بخا هر ملاکت سی تو اینون کو بچا

فائده

سپ پوشش تیر با سامان برآ هر کسی کا بیخنا نین حق بیلا

فائده

روز و شب نین دور از حق میا در نه طیر غرب کم بودین عیان

نین نخرک کرة ارضی کوجان در نه گم هو جانین طیر آسمان

چونکه این کتاب از ابتدا تا انتها همه باصلاح و امتیاج پیر و مرشد
جانب حضرت مولوی یعقوب صاحب بود و محرر و اچنان مناسب
نمود که به بعضی از مناجات ایشان ختم کرده شود افاض الهدایة
من فیوضه و علومه غفرل اویل در وقت سید عالم سرور نبی آدم
صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم بلغ العلی بکماله ه ه

نور دیده بودی که در جوانی

شرح الرموز بما له	فتح الكنوز بقا له
نبيل الرجا بنوا له	وشرح الهدى بما له
نور الآله ضيا ربه	وهدى الآله رضاءه
بيمينه و شما له	فيض الآله عطاه
نال السداد فريقه	ورب النجات طريقه
فاق الورى بكما له	فوق النجوم بر يقه
فاز السعادة سمعه	فوز الاعاوى بطمعه
لعلومه و خصاله	خير الخلايق جمعه
خير الخلايق كلها	قر الهدى شمس الضحى
صلى عليه و ا له	عدد النجوم على السما
فى قلبه من فيض من	يعقوب قد عقده الرجا
حل الرجا بوصا له	فسوز المراد بو ربه

الضيف و مناجاة

الحى و غوث يعقوب مقرون اجابنا	بحق غوث اعظم سيدنا و سادتنا
الضيف و منى مناجاة النبى صلى الله عليه و آله و سلم	

مقصود دل زد در کبریت جویم	اجب العبد ذوا المناجات
کل ما نحن منک نسلمه	اعطنا معطى السوالات
مانعی نیست چونکه فضل ترا	فاقتضی رب کل حاجات
ذات تو کافی الملمات	فاکفنی کافی الملمات
قدرت تو ز حصر بیرونت	بی حد رافع السموات
در دعای تو روز شنبت یعقوب	است فارحمه بالعیایات

ایضا غزل در استمداد از جناب رسالت اب صلی اللہ
 علیه وآله وسلم

مرجا صاحب الاشارات	مالک الخیر والبنارات
واصف الحق کاشف الصدق	بالاشاوات والعبارات
صاحب الفتح منبع النضر	سید الرسل ذوالامارات
ان طاعاته تجارات	من طبع نیم فی التجارات
مخلص الخلق فی العبادات	مهلك الغیبر بالتبارات
سیدی منک قدر جا یعقوب	فاعنه مفیض خیرات

فائده

بسیاری از بزرگان و علما نوشتن آیات شفا بر طرف چینی و شسته
 نوشیدن آنرا موجب دلتنه اند برای شفا بیماران و آیات شفا این
 آیات اند و کشف صد و مرقه مؤمنین و شفا لما فی
 الصد و روئح من بطونها شراب مختلف الوان فیله
 شفا للناس و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة
 للمؤمنین و اذا مرضت فهو لشفین قل هو للذین امنوا
 هدی و شفاء و بعضی اجازت این امر از امام حضرت بقا بهمان
 باب صلی الله علیه و آله و سلم در روایات صادقانه یافته کمال تاثیر
 مشاهده نموده و قصه امام قشیری در شرح سفر السعادت آورده
 عبدالحق دهلوی از مواهب لدنیه و در کتب دیگر نیز این
 عمل از شاخ و علما منقول

عمره

بیقات کمی برای عمره حل است لیکن در افضل اختلاف است
 عمره ہی تنعم سی افضل و لیک

شافعی بولین جوانه ہی بیک

تنبیه

نین مدینه کو حرم اید و ستان

شافعی بولین حرم ہی مجی مان

مین در و آل بولین شافعی

ننین روزاگر نماز ای متقی

که نزد شافعی بعد شہد نماز و در و مع ال فرض است و نزد عقیقہ

قودہ سلم سنت موکدہ و در تمام عمر کبار فرض بود ذکر نبی نیز سنت موکدہ

ایضاً در مناجات الہی

عالم الغیب و الشہادات

لا ید الرقب فی البویات

من یذ بالالہ فی عتسم

من یکن یعتن برب سما

قدر جانک عبدک العاجز

و مطیع الرسول من طوع

و در نام تو میکند یعقوب

ملک قادر و مقتدر

خالق الانس و البریات

صانع القلوب و العظیات

حافظ العبد بالعتایات

کمل العقل و العلوم لنا مانع الشغور و الرب الخیر

۴۰۴
ایضاً فی المناجاة

یا مالک ملک لم یزل	من غیر شریک والبدال
عناد ذنوب لاه تخصی	ممن یستغفر من ذل
قد جئت فقیراً منکراً	فارحم واعن واجمع شمل
یعقوب کثیر الذنب الی	یرجو بالقلب مع الوجمل
فاستر واجبر واغفر واجبر	والطف والفرح امل
جو کچه امی من نهوین خوبیا	عالمان ابکا نهنین کوفی بیان
هرودی کر عالمین کونی همی بد	نین برای آسکی وه بولی کسپی

فائده

تسیر بعضی انبیا پائین سے	لیک ادبکا ترک بدائین سے

فائده

سخت جہر القیاط کردیوی نمود	انفع ہی اسین بھی مرد سجد

فائده یہاں ہفتاد ہزار مرتبہ فرودنی

شفع ناجستی تو دیدی فر زمین	و سب بالتعویض بھی سچہ کر کرین

فائده

سب کبیتین تم بدنه بولو نوم	لیک و بد هوتی بین بر هر قوم

فایده

اسکو متکر قرصه ایصا امان	بو بدین ابکا مجرا جهان

فایده

رفته رفته توٹ جا ونی بگمان	کر نهو تریم دیوار و مکان

فایده

آپو شرطخی کایا کپریکا پینک	بلی کوئی مین کرمی سوی خود

ایضا در مناجات الہی

و من توفیقک الا علی علی المسیح	اے اللہ عشق ابدنی میں شریک است
علی الان شقی و بالاجسان ابدنی	و انجلی مراد اتی افضل منک یا ربی
فغی الفردوس اقلنی من اللامعنی	رجا یعقوبت بسبب العالی منک
من الاثم اظفنی وبالحنات جدونی	دزدونی منک علانا فعا یا ز یا مولی
و اضعف کل مقصود حرط لا فیرشدنی	و فی الدنیا اطل عمی الاعز و الا فضا
و بالامضا شفعی عن العصیا جردنی	من الطغیان اعظمی من الشیطان یا عدنی
و بالقرآن شرفنی و بالطاعة قربنی	الا عدو حبیبی من الابرار و ربی

ایضاً

یا مالک الملک العظیم الشان	ارحم علی العبد الفقیر المجانی
الطیف بنی اللہم من اصحابک	ما فی اضطراب القلب یا حیاتی

ایضاً المناجات

یا من تسیل برامی فی حجره	یا سکون قلبی فی عتات سره
قد فاق جنس الحب ورجابه	ولقد علا اللذات لذه فکره
یا رحمة للعالمین ظهوره	یا صادقاً فی سره ووجهه
یا سید الابرار یا فخر الرسل	یا نادیا یا موفیاً فی وصره
یا معجیا للمنتهین بمنیه	یا داعیا خیر السبیل بامرہ
یا خیر خلق اللہ یا ختم الرسل	یا عن الفقیر برءفیه فی فقره
ربی بحق محمد و آله	اغفر لعبدک راجیا فی سره
صلی علیہ اللہ ما سب الصبا	وادام منه صلوته فی قبره
وآلال و الصحب الکرام جمیعهم	وعلی جمیع التابعین لآمره

ایضاً فی المناجات

بجز آستانه تو مرا بجهان سجده کردی	تو شهنشاهی منم که از غراب جز تو بر سر منم

که بخورد و در گهت ندی و گری	کنی از تو جو رو و گریم سزنی بد
که نظیره چنین او بچمان بیج می و گری	بکن از جمال محمدی تو ضیا دیده و گری
که غمی کند که گشت بدو عالم از نکی و گری	که بی بدی و گری چنان بدو عالم از نکی
که بدو لطف تو حاصل برسد صبحی و گری	بنیادیت کنی به جان من که بشنای کن
که بجز حقا ذات تو نبود پرنی و گری	ز سر و سر دو جهان مرا تو فضل و گری

ایضا در مناجات الهی

چشم دل منتظر راه عنایا تو اند	ایکه عالم بجز محتاج بدلیات تو اند
بجز محتاج سوی حفظ و کفایا تو اند	بجز موجود بغیض تو نشدند و پیران
طالب لطف و رعایا و وفایا تو اند	بجز بسا شهبان رفوی جناب شهبان
که افاضی دنیا یاب و ریایا تو اند	اکمالا جمله شده معرفت عجز و قصور
بر سر فضل و حمایا رعایا تو اند	فعل یعقوب که چه همیچ و عصیان

ذکر اسمای دوازده بروج و سیمه سیاره

سیم اسد با سبنده میزبان بدان	برج حمل و تور جوزا سرطان
منیکش از کردستان بود قوت	عقرب و قوس جدی بادلو حوت
اوس جانه بموس سیمت الارس اگر دراری که بار بسیار با افتاب	

جمع آرد آن سال حکمت گرمی بسیار از سالها دیگر زیاد خواهد شد بسبب قرب آفتاب و گرمی نجوم و شب نیز بسبب موسم و باقی ماندن گرمی سقف و مغال زمین و دیوارها و هوا که بسبب تیزی گرمی در روز سمت راس بسیار میشود و میان چنانچه در حالت تخریب این امر موجود است

اسمانی سبعة سیاره

دوسرا سیکا عطا او کا میان	سی فلک اول قمر کا بیگان
مشتی کیوں پریم ان پتین	وان تور ہر شمس پنجین

برجیس نام مشتری و ناپید نام زہرہ و کیوان نام زحل است
 ہیشین زمین از قول نجوم آنچه مقبول است مذکور شد باید دانست کہ
 ہمہ بروج و آسمانها و زمین در قبضہ قدرت او سبحانه تعالی شانہ
 است کہ یک ذرہ حکم او بجنبہ پنجم غیر او ہمہ در محدثات تقدیر جمیرا
 و سرگردانند الا مفوضون مسلمون اللہ امور ہم فیصل اللہ و انشاء و
 یکجام ایرید و ایروافی نیز منصف سماوات و ارضین است زیرا کہ در آئین
 کبیرہ است و ہر کبیرہ منصف کرہ و طلوع و غروب آسمانها و زمین

وستاره ما و بر ابروی شب و روز همیشه بچشم استوار و گاه گاه
در غیر آن و در روز و شب بودن فوق بحساب تحقیق دلالت دارد
تساوی مافوق الافق و ماتحت آن از آسمان زمین نمایان لان الافق ایضا کبریة

ایضا رباعی در لغت سرور عالم صلی الله علیه و آله

ما واسع العطاء و یا دافع الخطر	من فضلك العظیم لقد فضل البشر
لا تطع مدحك مد ما مناسبا	بعد از خدا بزرگ تو می قصه محقق

ایضا مثنوی در حمد و ثنای حق سبحانه تعالی

یا قدیر و لا ینزال و لم یزل	قد تشره من شرک اعتدل
لا تخیب الرحمن یا ربنا	من عنایات و حفظ من بینی
لیس فی الدارین غیرک قائم	انت مالک کل ملک ایم
ارحمین عبد ارحمک یا قدیر	انت بالافضال الاحسان حدیر
منک اغر از مظلوم مظلوم	منک تیسیر لخال ظلوم
منک ابقا و لنا رخا مد	منک مداد بعد حاد
منک تا سید بعد منسروی	منک تمشید لنا رب قوی
منک تنویر قلب مظلوم	منک انما و لفقو معدوم

آن زن دیگر شود بروی حرام	که یکی زنا شود برای امام
هم زرد طی ملک و طیش ناسزا	و طی علی بسم با و دان ناروا
کردی تفصل این را بعضی	خاطر م که جمع بودی ای شریف

فادو

پڑھے سی سجی ای جب کامیاب	سبح کا قرآن کی زایدی تو اس
آنحضرت از دیگر می شنیدند می گریستند و دل در سماعت	
زیاده تر حاضر میباشد از قراوة	

تنبیه

تو عبادت کنی و تو کنی مجی کر	افضل از برسی بی پنهان دیگر که
دلیل بر خفت هو از ارب و خاک	

اول انداز ایسی ده نانو زیاد	مشک که نول که بر هر دیوین باد
اگر قلت و خفت بواو تموج آن نبود می کف و مشک بالارفتی	
علاج سخنی که ز غفران بسیار خورده تا مالاشو	

ای علاج ایسکا طحال ای مال	ز غفران که لوی کنای ای مال
ازین فقیرانی شد خادم عام سید یعقوب ابن سید زید الدین	

تو عبادت کنی و تو کنی مجی کر
دلیل بر خفت هو از ارب و خاک

معطيا للعبد من خير مزيد
 اقرب الاشبها جميعا للدعا
 انت باد السبيل الموصله
 انت ستار القبايح من عباده
 منك تيسير والوصول المراد
 منك اسئل في اموري كلها
 انت حسبي انت لي نعم الوكيل
 يا وليي انت لي نعم المعين
 يا حفيظ العبد من شيطانه
 خير مسؤل وخير من اجاب
 يا آله امر شئس يا رب قد يم
 انت قفاح لباب منلق
 منك تشهير الكرام الفاضلين
 منك نفع قلب منكر
 منك ارشاد واقناء الفساده

يا كاشف الغم
 كاشفا للضر جميعا للنداء
 انت غفار الخطايا القاتله
 انت و باب العظيبت الحياوه
 منك يرحي كل امر للعباده
 منك عوفي مروى واياها
 منك فيضان وعزاز الذليل
 لا تحببني آله العالمين
 يا مفيض الخير من احسانه
 سئل الله كلام من مستجاب
 رب خصني بفضلك يا عظيم
 انت غفار لذنب موبق
 منك فوز للعباده العاجزين
 منك تشييط الجسم مخسر
 منك عزاز واقناء العباد

رباعی

لا اصانع فی الوجود الا اللہ	لا حاضر فی الشہود الا اللہ
لا طالب للہود الا اللہ	لا مقصد بالسجود الا اللہ

این غزل مرزا مظہر جان جان علیہ الرحمہ کفہ شد و قافیہ نیز بطور کلیه
 در آن غزل مرحوم مذکور بود درین غزل داشته شد و مقطع غزل

مظہر را مصرع دوم اینکے بہر سکیں دم شاہ رسولان جو بہر تفریح دم گزینہ دوی خرقول با مراد و کہ از خاصن سبحان شہا و لکہ بس مطرب از دور فلک گدای بس کہ از ظلم شدہ جملہ جان چو گل چو نکہ گلہ زار دم شد ز خزان فرسودہ کشتی دل کہ کبر و اب جو کوش نہ پسندی کبر قتلاری مجرم نشا بہر تائید شبہ مرثیہ سن الامرا	غوث اعظم صلواتہ علیہ یا پان مددی مقصد حفظ و امان مظہر ایمان عمل لبہ و لسان کو ہر زبان مددی بہر سعادت و ہی ای مقصد رحسان باعث شہادت ابن کعبہ کردان ماہ تابان مددی ہر دشمن مددی شہ غلام حسن سرور یا پان مددی یا حسن ابن علی نوح غریبان مددی یا حسین ابن علی شاہ شہید مددی غوث اعظم مددی شاہ خراسان مددی

و این غزل از شرح از لغوی علی باب
 این تخلص کہ داخل میان شدہ
 قرار نہ بود کفہ شدہ

نفاذ در آن باب در وزن میان شدہ ۱۲

در اسلام

افضل الدوله بعون تو معان محفوظ	بهر انجاغ مقاصد شامان بود
بهر سالار توتيد بعنايات اله	آن وزير است با عزت و بان در

درين كتاب احكام دين و شرح متين و اسرار طريقت و حقيقت
اندازون اشعار دريخا مناسب نموده و رساله در و ما تصنيف
مصنف فقير الى الله نيز نياورده شد اشعار و غزل محرم که بعضی
کم شده و بعضی موجود و هر آنچه يافته شده اکثر مناجاتها درين کتاب
آورده شده و باقى اشعار مع اين مناجاتها و غزلهاى ديگر در زبان
عربى و فارسى و هندی که گفته اين محرم است در اوراق ديگر مجموع و
اندازانجا بايد

التجا بحباب حضرت سيد المرسلين صلى الله عليه و اله و سلم

اى سر قدش ز بولان و مقندا	بر ذات پاد تو منم از جان و دل
که لطف سويى حال خرابم بى خدا	که جانم برون و ز غيب هست اين خدا

اى سيد رسلى سويى اين کدا

بى اقتدارى تو نشود ايندلى من	بى شنبه قندى تو شد اقتدارى من
که کس که راست کرد بدل علم عاين	بى رسمايى تو نکرد در رسمايى من

لله الحمد والمنه فتوى صراط مستقیم و ترغیب لایق من کلام بلاغت
 نظام اعلم علماء اسلام و افضل فضلاء مقام خارج معارج
 تحقیق نابج نابج تدقیق المولوی البانی الشیخ علی الآلهی سید
 محمد یعقوب صاحب محمد قیوم حسن صانه البدع عن مشرور الزمن
 تاریخ غرة شهر محرم الحرام ۱۲۷۶ هجری در بندر محمود بیگی

عید طبع پوسید

